

Beleidsregels Wmo 2020

Burgemeester en wethouders van de gemeente Zwartewaterland;
Overwegende, dat het in het belang van de Wet maatschappelijke ondersteuning noodzakelijk wordt geacht om nadere regels te stellen ten aanzien van de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning en de Verordening Sociaal Domein Gemeente Zwartewaterland.

Gelet op het bepaalde in Hoofdstuk 2 Wet maatschappelijke ondersteuning;

B E S L U I T :

Vast te stellen de navolgende Beleidsregels Wmo 2020

INHOUDSOPGAVE:

Hoofdstuk 1 Algemeen
Hoofdstuk 2 Melding, aanvraag en onderzoek
Hoofdstuk 3 Vorm van ondersteuning
Hoofdstuk 4 Ondersteuning bij zelfstandig wonen
Hoofdstuk 5 Ondersteuning bij het normale, zelfstandige gebruik van de woning
Hoofdstuk 6 Ondersteuning bij vervoer
Hoofdstuk 7 Ondersteuning bij zelfredzaamheid en participatie
Hoofdstuk 8 Eigen bijdrage
Hoofdstuk 9 Intrekking en terugvordering
Hoofdstuk 10 Overige beleidsregels
Hoofdstuk 11 Slotbepalingen

Bijlage 1 Checklist grote woningaanpassing
Bijlage 2 Overdracht Jeugdzorg 18- naar 18+
Bijlage 3 Financiële bepaling

Hoofdstuk 1 Algemeen

Artikel 1. Afkortingen

Wmo Wet maatschappelijke ondersteuning
AWBZ Algemene wet bijzondere ziektekosten
BIG Beroepen individuele gezondheidszorg
CAK Centraal Administratie Kantoor
CIZ Centrum Indicatiestelling Zorg
GGZ Geestelijke gezondheidszorg
HH Huishoudelijke Hulp (huishoudelijke ondersteuning)
Pgb Persoonsgebonden budget
SVB Sociale Verzekeringsbank
VAR Verklaring Arbeidsrelatie
VOG Verklaring over het gedrag
VWS Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
ZIN Zorg in Natura
ZVW Zorgverzekeringswet
ZZP Zorgzwaartepakket
ZZP-'er Zelfstandige zonder personeel

Artikel 2 Begrippen

1. Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)
2. Langdurige noodzaak: het college beoordeelt individueel of ondersteuning langdurig noodzakelijk is. Een maatwerkvoorziening is in ieder geval langdurig noodzakelijk wanneer de ondersteuning langer dan zes maanden nodig is.
3. Algemeen gebruikelijke voorziening: een voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking én die gewoon verkrijgbaar is én niet veel duurder is dan vergelijkbare producten én waarover een 'gezond' persoon in dezelfde omstandigheden ook zou kunnen

- beschikken. Het college onderzoekt altijd of de algemeen gebruikelijke voorziening voor de individuele cliënt algemeen gebruikelijk is.
4. Zaak: een maatwerkvoorziening in de vorm van een hulpmiddel of woningaanpassing of een persoonsgebonden budget (pgb) bedoeld om een hulpmiddel of woningaanpassing mee te kopen, niet zijnde dienstverlening zoals genoemd onder 5.
 5. Dienstverlening: een maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij een gestructureerd huishouden, thuisondersteuning, dagondersteuning of kortdurend verblijf.
 6. Algemene dagelijkse levensbehoeften (adl): in en uit bed komen, aan- en uitkleden, bewegen, lopen, gaan zitten en weer opstaan, toiletbezoek, eten/drinken, medicijnen innemen, ontspanning en sociaal contact, douchebezoek en lichamelijke hygiëne voor inwoners met een zintuiglijke of verstandelijke beperking of psychiatrische problematiek (wordt in het verlengde gegeven van de overige benodigde ondersteuning).
 7. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid: een cliënt betoont te kort schietend besef van verantwoordelijkheid wanneer het college vaststelt dat een maatwerkvoorziening voor ondersteuning noodzakelijk is, terwijl de cliënt in staat is of zou zijn geweest op eigen kracht zijn zelfredzaamheid of participatie te handhaven, maar hier niet naar handelt of heeft gehandeld en hem dit valt te verwijten.
 8. Vermijdbare noodzaak: het college beoordeelt individueel of de noodzaak van een maatwerkvoorziening voor ondersteuning vermijdbaar was, en of van de cliënt redelijkerwijs verwacht mocht worden dat hij maatregelen kon treffen die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt.
 9. Melding en onderzoek (artikel 2.1 en 2.2 van de Verordening Sociaal Domein Gemeente Zwartewaterland): na een melding in de zin van artikel 2.3.2 lid 1 Wmo 2015 start het college een onderzoek zoals genoemd in artikel 2.3.2 lid 2 tot en met 8 Wmo 2015 en artikelen 2.2.1 tot en met 2.2.3 van de Verordening Sociaal Domein.
 10. Huisgenoot: een persoon die –ofwel op basis van een familieband, ofwel op basis van een bewuste keuze– een huishouden vormt met de persoon die een hulpvraag heeft / beperkingen ondervindt. Een huisgenoot is bijvoorbeeld een inwonend kind, maar ook inwonende ouders. Of er sprake is van inwoning, wordt beoordeeld aan de hand van de concrete en feitelijke situatie. Daarbij staat inwonend tegenover het hebben van een volledig eigen en zelfstandige huishouding.
 11. Formele hulp: een hulpverlener is een formele hulp als deze als zorg verlenende organisatie staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, in het Kwaliteitsregister Jeugd, in het BIG-register of als zelfstandige zonder personeel over een VAR verklaring beschikt en geen familielid is.
 12. Gebruikelijke hulp: de hulp die over het algemeen mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten.
 13. Informele hulp: hulp uit het eigen sociaal netwerk wordt ook wel informele hulp genoemd. Informele hulp kan geboden worden door een mantelzorger of vrijwilliger, bijvoorbeeld een familielid, vriend(in), buur of een bekende.
 14. Mantelzorg: de hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verlengd in het kader van een hulpverlenend beroep (artikel 1.1.1 Wmo). Doorgaans zijn mantelzorgers personen met wie de inwoner regelmatig contact houdt. De mantelzorger en de cliënt hoeven niet per se in één huis te wonen.
 15. Vrijwilliger: vrijwilligers kiezen er bewust voor om te zorgen. Als zij met het vrijwilligerswerk starten, is er (nog) geen emotionele band. Daarnaast zorgen zij voor iemand in een afgebakende tijd (bijvoorbeeld een dagdeel per week) en kunnen zij de zorg op eigen initiatief beëindigen.
 16. College: Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Zwartewaterland. Te lezen als 'de gemeente'.

Artikel 3 Algemene voorziening

Een algemene voorziening is in principe een vrij toegankelijke, -zonder dat eerst een diepgaand onderzoek wordt verricht naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers- dienst, activiteit of zaak, gericht op zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang.

Een algemene voorziening is derhalve een breed begrip. Het betreffen dus voorzieningen waar iedereen, zonder indicatie of andere vorm van toegang, gebruik van kunnen maken. Algemene voorzieningen kunnen commerciële diensten zijn zoals een wasserette/stomerij of een boodschappenbezorgdienst van een supermarkt, maar ook diensten zonder winstoogmerk, zoals het restaurant van een verzorgingshuis waar buurtbewoners tegen een geringe vergoeding kunnen eten. Alvorens een maatwerk voorziening toe te kennen dient altijd te worden gekeken of een voorliggende voorziening in de vorm van een algemene voorziening kan worden toegepast.

Artikel 4 Wettelijk voorliggende voorzieningen

Voorliggend op de Wmo is een voorziening/dienst op grond van een andere wettelijke regeling, zoals de Wet langdurige zorg (Wlz), Zorgverzekeringswet, Jeugdwet of het Uitvoeringsinstituut Werknemers Verzekeringen (UWV). Indien dit het geval is, zal er op grond van de Wmo geen voorziening/dienst worden verstrekt.

Artikel 5 Maatwerk voorziening

Het college verstrekt een maatwerkvoorziening gericht op de ondersteuning van een individuele cliënt.

Artikel 6 Goedkoopst compenserend

Het college verstrekt de goedkoopst compenserende maatwerkvoorziening.

Artikel 7 Externe advisering

Het college vraagt een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie om advies indien het college dat gewenst vindt.

Artikel 8 Overname van hulpmiddel bij verhuizing

1. Het college kan een hulpmiddel zoals bedoeld in de hoofdstukken 3, 4 en 5 en dat door de cliënt reeds wordt gebruikt, overnemen indien:
 - a. de cliënt uit een instelling voor langdurige zorg verhuist naar een zelfstandige woonruimte
 - b. de cliënt vanuit een andere gemeente verhuist naar een zelfstandige woonruimte in de gemeente.
2. Het college maakt hierover afspraken met de instelling of de gemeente van waaruit verhuisd wordt.

Hoofdstuk 2 Melding, aanvraag en onderzoek

Artikel 9 Melding

1. Het college neemt een melding mondeling, schriftelijk of elektronisch in ontvangst en beoordeelt of de melding een hulpvraag in het kader van hoofdstuk 2 van de Verordening Sociaal Domein.
2. Het college bevestigt de melding van de hulpvraag schriftelijk of elektronisch binnen 2 werkdagen en geeft tevens de mogelijkheden conform artikel 2.1.2 van de Verordening Sociaal Domein aan om een persoonlijk plan in te kunnen dienen..
3. Het college bepaalt binnen 5 werkdagen na ontvangst van de hulpvraag of afgezien kan worden van een vooronderzoek .
4. Het college start binnen 5 werkdagen een vooronderzoek indien lid 3 niet van toepassing is. Het college bevestigt de afspraak voor een gesprek schriftelijk, telefonisch of elektronisch en vermeldt in de bevestiging:
 - a. de mogelijkheid van gratis cliëntondersteuning;
 - b. de mogelijkheid van aanwezigheid van een vertegenwoordiger, mantelzorger of andere betrokkene.

Artikel 10 Onderzoek en aanvraag

1. Het college voert na melding en vooronderzoek een onderzoek uit zoals bepaald in artikel 2.3.2 van de wet en artikel 2.2.2 van de Verordening Sociaal Domein.
2. Het college maakt binnen zes weken na de melding een verslag van het onderzoek dat is uitgevoerd. Het verslag bevat in ieder geval de in artikel 2.2.2 van de Verordening Sociaal Domein opgenomen onderdelen.
3. Indien het onderzoek langer dan zes weken duurt, stelt het college het afronden van het onderzoek en het nemen van een besluit uit met zoveel langer als nodig is om het onderzoek af te ronden. Het college stelt de cliënt zo snel mogelijk op de hoogte van het uitstel en vermeldt de verwachte datum waarop het onderzoek wel kan worden afgerond. Indien het college het onderzoek niet kan afronden omdat de cliënt gegevens niet tijdig overlegt of kan overleggen of niet (voldoende) meewerkt aan het onderzoek, legt het college een aanvaltermijn op. Het uitstel betreft de toepassing van artikel 4:5, 4:14 en 4:15 Algemene wet bestuursrecht.

4. Het college stuurt het verslag zo snel mogelijk na afronding van het onderzoek aan de cliënt of zijn vertegenwoordiger met het verzoek om eventuele aanvullingen en verbeteringen te vermelden, akkoord te gaan met de conclusie(s) van het onderzoek of aan te geven niet akkoord te gaan met de conclusie(s). Indien de cliënt niet akkoord gaat met de conclusies kan hij hierbij ook een motivering vermelden. Op het verslag kan de cliënt aangeven of het verslag als een aanvraag voor een maatwerkvoorziening dient te worden aangemerkt. De cliënt krijgt een termijn van 10 werkdagen om het verslag retour te sturen. Het college kan afwijken van de termijn als de cliënt hier gemotiveerd om verzoekt.
5. Het college vraagt een cliënt of zijn vertegenwoordiger die het verslag van het onderzoek niet terugstuurt eenmaal schriftelijk om het verslag alsnog binnen 10 werkdagen ondertekend retour te sturen.
6. Een cliënt of zijn vertegenwoordiger die het verslag ook na rappel niet terugstuurt, wordt geacht akkoord te gaan met de conclusies uit het onderzoek. Het college kan deze conclusies gebruiken bij een volgende melding indien deze relevant zijn daarvoor. Het college kan van deze conclusies afwijken indien de cliënt gemotiveerd en zo nodig aantoonbaar aan kan geven dat de conclusies niet correct of relevant zijn.
7. De cliënt kan een aanvraag indienen na afronding van het onderzoek, tenzij het college het onderzoek niet binnen zes weken heeft afgerond en geen bericht van uitstel heeft gegeven aan de cliënt of zijn vertegenwoordiger. Ook wanneer het college wel bericht van uitstel heeft gegeven maar het onderzoek niet binnen de gestelde termijn heeft afgerond, kan de cliënt of zijn vertegenwoordiger een aanvraag indienen conform artikel 7 leden 1 en 4 van de Verordening Sociaal Domein.
8. Het college neemt binnen 10 werkdagen na ontvangst van de aanvraag een besluit in de vorm van een beschikking. Mocht dit niet lukken dan dient een verdaagbericht te worden verzonden op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
9. Indien een cliënt om een PGB verzoekt, gaat de aanvraag vergezeld van een PGB-plan. In dit plan geeft de cliënt aan hoeveel PGB hij nodig heeft voor een maatwerkvoorziening en waaraan hij het toe te kennen budget wil besteden.

Hoofdstuk 3 Vorm van de ondersteuning

Artikel 11 Keuzevrijheid maatwerkvoorziening diensten

Het college koopt diensten in bij een of meer derden en bepaalt welke dienst geleverd wordt aan de cliënt. De cliënt kan de leverancier van de maatwerkvoorziening voor dienstverlening kiezen uit door de gemeente gecontracteerde aanbieders, voor zover deze leverancier naar het oordeel van het college in staat is bepaalde diensten te leveren.

Artikel 12 Maatwerkvoorziening voor zaken

1. Het college koopt hulpmiddelen, niet-bouwkundige en niet-woontechnische voorzieningen en rolstoelen in bij een of meer derden en bepaalt welk hulpmiddel geleverd wordt aan de cliënt.
2. Het college levert een maatwerkvoorziening voor woningaanpassing door middel van de goedkoopste aanbieder.

Artikel 13 Algemene regels rond het persoonsgebonden budget voor ondersteuning bij zelfstandig wonen, vervoer en bij zelfredzaamheid en participatie

1. Het college verstrekt – conform artikelen 6.3.1 en 6.3.2 van de Verordening Sociaal Domein- op verzoek van de cliënt een Pgb voor ondersteuning in de vorm van dienstverlening of in de vorm van een zaak, nadat het college heeft beoordeeld of de cliënt in het kader van het verstrekken van een Pgb redelijkerwijs in staat is zijn belangen te behartigen en de verantwoordelijk voor het inkopen van diensten of zaken en het afsluiten van contracten kan dragen.

Het college betreft in het onderzoek (niet limitatief):

- a. een curatele, beschermingsbewind of mentorschap dat over de cliënt is uitgesproken;
 - b. de besteding van een eerder aan cliënt verstrekt pgb;
 - c. de financiële en eventuele schuldenpositie van de cliënt;
 - d. de inhoud van het gesprek met de cliënt over het pgb;
 - e. de aanwezigheid van een vertegenwoordiger of een persoon uit het sociale netwerk die de cliënt kan bijstaan.
2. Verstrekking in de vorm van een persoonsgebonden budget vindt niet plaats indien:

- a. op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden het ernstige vermoeden bestaat dat de aanvrager problemen zal hebben bij het omgaan met een persoonsgebonden budget, dan wel als gevolg van zijn financiële situatie niet kan beschikken over (een deel van) het persoonsgebonden budget;
 - b. er sprake is van een aantoonbare schuldenlast waarbij het vermoeden bestaat dat het persoonsgebonden budget zal worden aangewend voor de afwenteling van de schuldenlast. Er wordt dan geen persoonsgebonden budget toegekend, maar er zal een voorziening in natura worden verstrekt.
 - c. voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.
 - d. er sprake is van een algemene of overige (Jeugd; die in de wijk of in de gemeente Zwartewaterland aanwezig is, en die volledig toereikend is om passende ondersteuning te bieden aan de individuele aanvrager) voorzieningen.
 - e. budgethouder niet een verklaring omtrent gedrag kan overleggen van degene die de zorg verleent
3. Meerkosten zelf bijbetalen. Het Pgb kan worden geweigerd voor zover de kosten van het betrekken van de ondersteuning via een Pgb hoger zijn dan de individuele voorziening (Jeugd) en/of maatwerkvoorziening (Wmo) in natura. Indien de wensen van de cliënt echter hoger zijn dan de kosten van een individuele voorziening /maatwerkvoorziening in natura kan de cliënt in dit geval zelf de aanvullende kosten bijleggen.
4. De volgende zorgvormen / taken of betalingen zijn uitgesloten of niet toegestaan:
- a. Administratie. De doorlopende administratiekosten die de pgb-houder bij derden heeft belegd komen niet voor betaling uit een pgb in aanmerking. De pgb-administratie doet een pgb-houder zelf of een vertegenwoordiger doet dit zonder hiervoor geld uit het pgb te ontvangen.
 - b. Coördinatie. Een cliënt komt in principe alleen in aanmerking voor een pgb als hij zelf (of een vertegenwoordiger) op verantwoorde wijze regie kan voeren. Coördinatie is om deze reden niet aan de orde, deze rol vervult de pgb-houder zelf of is belegd bij een vertegenwoordiger.
 - c. Het is niet toegestaan om na het einde van een pgb, buiten de schuld om van de budgethouder, maximaal een volledig maandsalaris uit te keren aan de zorgverlener. De beëindiging van een dienstverband om een bepaalde reden wordt gezien als een zakelijk risico. Daar komt bij dat in schrijvende gevallen de hardheidsclausule toegepast worden kan.
 - d. Het is niet toegestaan om van het pgb budget reiskosten te vergoeden van de zorgverlener. Reiskostenvergoeding behoort tot de secundaire arbeidsvoorwaarden en is principieel niet toerekenbaar aan de te verlenen zorg.
 - e. Het is een houder van een pgb budget wel toegestaan om vanuit hun budget een feestdagenuitkering te betalen. De uitkering is eenmalig maximaal € 272,- per budget.

Uitzonderingen op de uitsluitingen onder a of b zijn:

- a. wanneer geen passende natura voorziening beschikbaar is, en;
 - b. niet door de gemeente gecontracteerd kan worden, en;
 - c. de cliënt niet in staat is op verantwoorde wijze uitvoering te geven aan het pgb;
 - d. Crisishulp / crisisopvang / spoedeisende zorg. Wanneer in geval van crisis direct hulp moet worden verleend is er geen tijd om een persoonlijk ondersteuningsplan of gezinsplan op te stellen, de hoogte van het pgb te bepalen en een (arbeids-) overeenkomst te sluiten met een hulpverlener / organisatie. Bovendien moet deze hulp voldoen aan kwaliteitseisen. Voor crisishulp is het om deze redenen niet mogelijk een pgb te ontvangen.
 - e. Voortgezette diagnostiek. Aan de hand van diagnostiek wordt een persoonlijk ondersteuningsplan, begeleidingsplan of gezinsplan opgesteld en bepaald welke voorzieningen moeten worden ingezet. Diagnostiek moet voldoen aan specifieke kwaliteitseisen. Het ligt daarom niet voor de hand om deze zorgvorm via een pgb te verstrekken.
 - f. Pleegzorg. De opvang van een kind door een pleegouder, is uitgesloten van het pgb. Voor deze zorg kan namelijk een pleegzorgvergoeding worden ontvangen. Dit is een onkostenvergoeding die niet als inkomen wordt gezien en verschilt daarmee van het pgb. Via de organisatie die pleegzorg organiseert is kwaliteit en begeleiding van het pleeggezin geborgd. Voor de zorg die een kind extra nodig heeft kan een (pleegzorg)ouder wel een pgb ontvangen.
5. Met het Pgb dient de cliënt een kwalitatieve en effectieve zaak of dienst in te kopen. Het college beoordeelt de kwaliteit en effectiviteit aan de hand van de maatwerkvoorziening die zou zijn verstrekt en het plan van eisen of het plan van aanpak. Het persoonsgebonden budget wordt zo vastgesteld dat de aanvrager daarmee een voorziening kan kopen die gelijkwaardig is aan een

voorziening in natura. Tenzij in dit Besluit anders is aangegeven, bedraagt het persoonsgebonden budget maximaal het bedrag dat het college aan de gecontracteerde leverancier betaalt voor de goedkoopst compenserende voorziening, inclusief onderhoud, keuring en reparatie en eventuele wettelijk verplichte verzekering.

6. Het college bepaalt de hoogte van het Pgb voor een zaak of dienst op basis van het plan van eisen of het plan van aanpak en aan de hand van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst compenserende maatwerkvoorziening. De kostprijs wordt bepaald door:
 - a. een aanbesteding;
 - b. een consultatie in de markt;
 - c. overleg met de aanbieder of leverancier;
 - d. een of meer offertes die door de cliënt zijn opgevraagd.

Het college kan de hoogte van het pgb voor een zaak baseren op beschikbare tweedehandse voorzieningen, waarbij rekening gehouden wordt met de kortere levensduur van een tweedehands voorziening.

De cliënt kan een dienst of zaak inkopen die meer kost dan de goedkoopst compenserende voorziening en zelf het verschil tussen het pgb en de prijs van de door de cliënt gewenste voorziening betalen.

7. Wanneer een goedkopere voorziening wordt aangeschaft, wordt het persoonsgebonden budget beperkt tot aankoopprijs van de gekochte voorziening;
8. De uitbetaling van het pgb gebeurt op grond van het trekkingsrecht (artikel 2.6.2 van de wet) door de Sociale Verzekeringsbank, tenzij het een eenmalig uitbetaling betreft. Het college voldoet eenmalige uitbetalingen na ontvangst van de desbetreffende nota en zo veel mogelijk rechtstreeks aan de leverancier.
9. Het college controleert de besteding van een pgb voor een zaak door de cliënt te verplichten na levering van de zaak de desbetreffende nota aan het college te overleggen. Het college kan zo nodig ter controle een huisbezoek afleggen. Een voorziening die de aanvrager met een persoonsgebonden budget heeft aangeschaft, moet worden ingeleverd bij- of terugbetaald aan de gemeente, als er tussentijds geen recht meer op bestaat.
10. Het college voert de controle op de besteding van het pgb voor een dienst uit. Het college controleert hierbij in ieder geval of de dienst is geleverd door de persoon of de organisatie bij wie de dienst is ingekocht.
11. De cliënt dient relevante bewijsstukken te bewaren die gebruikt zijn voor het onderzoek. De bewaartermijn is in ieder geval in ieder geval twee kalenderjaren. Het college kan deze bewijsstukken opvragen voor controle. Het college benoemt in de beschikking welke bewijsstukken dit betreft.
12. Indien er een noodzaak is een persoonsgebonden budget te beëindigen, dient verhoudingsgewijs terugbetaald te worden. Persoonsgebonden budget voor bijvoorbeeld onderhoud van een voorziening of voor huishoudelijke hulp wat nog niet gegeven is kan teruggevorderd worden. Indien sprake is van een gekochte voorziening wordt in overleg met de aanvrager of nabestaanden gekeken of het middel aan de verstrekende leverancier terug verkocht kan worden. Daarbij wordt globaal uitgegaan van de volgende tabel:

0 tot 1 jaar oud - 80% van het aankoopbedrag
1 tot 2 jaar oud - 60% van het aankoopbedrag
2 tot 3 jaar oud - 50% van het aankoopbedrag
3 tot 4 jaar oud - 40% van het aankoopbedrag
4 tot 5 jaar oud - 30% van het aankoopbedrag
Ouder dan 5 jaar - 10% van het aankoopbedrag

Indien een leverancier een middel niet terug wil kopen wordt een richtprijs afgesproken uitgaande van bovenstaande tabel die voor terugvordering in aanmerking komt. Indien cliënt een duurder voorziening aangeschaft heeft dan het persoonsgebonden budget met eigen geld, dan wordt alleen het persoonsgebonden budget bedrag verrekend volgens bovenstaande tabel.

13. Voor het PGB informele hulp zijn de regels van toepassing zoals opgenomen in de "Memo PGB beleid". Van belang hierbij is dat
 - a. De afweging of er sprake is van informele hulp (bovenop mantelzorg en gebruikelijke hulp).
 - b. Inzet kan middels een PGB-financiering.
 - c. Het tarief van € 15,46 per uur.
 - d. De budgethouder moet een keuze maken tussen de volgende financieringsmogelijkheden:
 - i. Een symbolische tegemoetkoming van maximaal € 141,- per kalendermaand. De ontvanger moet dit opgeven in de inkomstenbelasting. Bij de SVB moet hiervoor een "Verklaring" worden ingediend. of

- ii. Een maandelijks forfaitair bedrag. Dit is een onkostenvergoeding die uitbetaald wordt voor de volgende, door de hulp, gemaakte kosten: levensmiddelen, reiskosten, kleding en schoonmaakmiddelen. Hierbij gaan wij uit van één totaalbedrag en niet van een onderscheid naar kostensoort (per kostensoort bedraagt het bedrag dan € 0,-). Hiervoor moet een "Zorgovereenkomst" worden opgesteld en ingediend bij SVB.

Artikel 14 Gemeentelijk beleid in de uitvoering van het trekkingsrecht

In de wet is bepaald, dat met ingang van 2015 het zogenaamde 'trekkingsrecht' geldt. Dit houdt in dat de gemeente het Pgb niet op de bankrekening van de budgethouder stort, maar op rekening van het servicecentrum Pgb van de SVB.

- a. Budgethouders betalen de zorgverleners niet meer zelf, ze moeten de SVB opdracht geven voor betalingen aan hun zorgverleners. De budgethouder laat via declaraties of facturen aan de SVB weten hoeveel uren hulp zijn geleverd en de SVB zorgt vervolgens voor de uitbetaling aan de zorgverlener. De niet bestede Pgb bedragen worden door de SVB na afloop van de verantwoordingsperiode terugbetaald aan de gemeente.
- b. Om Pgb via trekkingsrecht te kunnen uitvoeren, moet de budgethouder een zorgovereenkomst hebben met de zorgverlener. Bij elke betaalopdracht controleert de SVB of de betaling klopt met deze zorgovereenkomst. Als de SVB geen zorgovereenkomst heeft, kan de zorgverlener niet uitbetaald worden.
- c. De gemeente kiest ervoor om de zorgovereenkomsten individueel te beoordelen en te accorderen vanaf 1 januari 2015. Dit doet recht aan het uitgangspunt om kwalitatief maatwerk te leveren. De geaccordeerde zorgovereenkomsten worden doorgegeven via Mijn Pgb en vergezeld van de maximumtarief per zorgovereenkomst.

Artikel 15 Periodiek onderzoek

Het college kan op grond van artikel 2.3.9 van de wet periodiek een heronderzoek uitvoeren.

Zo nodig voert het college opnieuw een onderzoek uit zoals bepaald in artikel 2.3.2 van de wet en in artikel 2.2.2 van de Verordening Sociaal Domein.

Hoofdstuk 4 Ondersteuning bij zelfstandig wonen

Artikel 16 Maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij zelfstandig wonen

1. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij zelfstandig wonen aan cliënten die ondersteuning bij zelfredzaamheid en participatie nodig hebben doordat zij beperkingen ondervinden bij het zelfstandig wonen.
2. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij zelfstandig wonen wanneer in de beperkingen niet kan worden voorzien op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met voorliggende voorzieningen, met een algemeen gebruikelijke voorziening, met een algemene voorziening, met mantelzorg of met ondersteuning uit het eigen sociaal netwerk.
3. De maatwerkvoorziening of het Pgb voor ondersteuning bij zelfstandig wonen kan bestaan uit:
 - a. ondersteuning bij het voeren van een gestructureerd huishouden;
 - b. ondersteuning bij het normale gebruik van de woning

Artikel 17 Begrippen in verband met ondersteuning bij zelfstandig wonen

1. Niet-zelfstandige woonruimte: als niet-zelfstandige woonruimte gelden in ieder geval:
 - a. hotel/pension;
 - b. trekkerswoonwagen;
 - c. klooster;
 - d. tweede woning;
 - e. niet permanent bewoonde vakantie- of recreatiewoning;
 - f. gehuurde kamer
 - Een kostganger heeft een niet zelfstandige woonruimte;

- Indien sprake is van woonlasten, dan is er wel sprake van een zelfstandige woonruimte.
2. Noodzakelijke woonruimtes: als noodzakelijke woonruimtes gelden in ieder geval:
 - a. Woonkamer;
 - b. aanwezige en gebruikte slaapkamer(s);
 - c. keuken;
 - d. sanitaire ruimten;
 - e. daadwerkelijk gebruikte berging.
 3. Gebruikelijke hulp (artikel 1.1.1 Wmo): het college past het begrip gebruikelijke hulp toe overeenkomstig begripsomschrijving.

Artikel 18 Beperkingen

1. Het college verstrekt geen maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij zelfstandig wonen aan bewoners van niet-zelfstandige woonruimte.
2. Het college verstrekt slechts ondersteuning bij zelfstandig wonen voor de noodzakelijke woonruimtes.

Artikel 19 Hulp bij het huishouden

1. Het college verstaat onder hulp bij het huishouden:
 - Schoonmaakwerkzaamheden in gebruiksruimten in de woning van de cliënt.
 - Bedden opmaken.
 - Indien nodig wasverzorging.
 - Bereiden van een maaltijd.
 - Regie en ondersteuning bij het huishouden.
2. Het college verstrekt hulp bij het huishouden slechts voor de in artikel één genoemde activiteiten.
3. Een onderzoek naar aanleiding van een hulpvraag naar ondersteuning bij het schoonhouden van de woning, omvat naast de onderdelen genoemd in artikel 2.3.2 Wmo een onderzoek naar de omvang van de noodzakelijke ondersteuning.
4. Indien uit het onderzoek blijkt dat er geen andere mogelijkheden zijn voor de noodzakelijke ondersteuning, verstrekt het college een maatwerkvoorziening.
5. Als objectieve maatstaf voor de hulp bij het huishouden hanteert het college het CIZ-protocol Huishoudelijke verzorging uit 2016.

Artikel 20 Respijtzorg mantelzorg

Het college kan aan de ontvanger van mantelzorg respijtzorg verstrekken ten behoeve van de mantelzorg, wanneer de mantelzorg maatschappelijke ondersteuning in de zin van de Wmo verleent aan de ontvanger. De respijtzorg duurt maximaal zes weken per jaar. Voor de respijtzorg wordt geen eigen bijdrage opgelegd. Een mantelzorg kan door het bieden van ondersteuning overbelast raken. Respijtzorg kan hierbij uitkomst bieden. Bij kortdurend verblijf logeert de cliënt maximaal 3 etmalen per week in een instelling, bijvoorbeeld een gehandicapteninstelling, verpleeghuis of verzorgingshuis. Men komt hiervoor alleen in aanmerking als men permanent toezicht nodig heeft. Het doel van kortdurend verblijf is om degene die de cliënt gewoonlijk thuis verzorgt, te ontlasten (respijtzorg). De omvang van kortdurend verblijf is 1, 2 of 3 etmalen per week; afhankelijk van wat nodig is in de specifieke situatie van de cliënt. Er geldt een maximum van 3 etmalen per week omdat bij meer dan 3 etmalen verblijf sprake is van opname waarvoor een indicatie op grond van Wlz nodig is. De omvang van kortdurend verblijf kan worden opgespaard over een periode van maximaal 3 maanden om ineens gebruikt te worden. De cliënt en zijn omgeving zijn zelf verantwoordelijk voor vervoer van en naar de instelling voor kortdurend verblijf.

Hoofdstuk 5 Ondersteuning bij het normale, zelfstandige gebruik van de woning

Artikel 21 Ondersteuning bij het normale gebruik van de woning

1. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening aan cliënten die ondersteuning bij zelfredzaamheid en participatie nodig hebben doordat zij beperkingen ondervinden bij het normale gebruik van

- hun woning, voor zover het zelfstandige woonruimte betreft, en voor zover in de beperkingen bij het normale gebruik van de woning niet kan worden voorzien met eigen middelen, met gebruikelijke hulp, met voorliggende voorzieningen, met een algemeen gebruikelijke voorziening, met een algemene voorziening, met mantelzorg of met ondersteuning uit het eigen sociaal netwerk.
2. Het college verstrekt geen maatwerkvoorziening ten behoeve van gemeenschappelijke ruimtes, met uitzondering van:
 - a. automatische deuropeners;
 - b. hellingbanen;
 - c. het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren;
 - d. het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders;
 - e. het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte.
 3. Het college verstaat onder een algemeen gebruikelijke woonvoorziening eveneens een algemeen gebruikelijke voorzienbare verhuizing. Een algemeen gebruikelijke woonvoorziening is een simpel hulpmiddel of een simpele aanpassing, niet aangepast aan de individuele gebruiker (afgezien van in hoogte verstelbare poten en dergelijke) en ook in de reguliere handel verkrijgbaar.

Voorbeelden zijn van algemeen gebruikelijke middelen zijn (niet limitatief):

- a. Aangepaste box (geen vergoeding)
 - b. Aankleedtafel voor kinderen tot 3 jaar
 - c. Airco: losse airco-units
 - d. Antislipvoorzieningen (waaronder antisliptegels)
 - e. Centrale verwarming
 - f. Douchekop op glijstang
 - g. Handgrepen
 - h. Een-hendelkraan
 - i. Hobbyruimte (ook voor het aanpassen of bereiken is geen vergoeding mogelijk)
 - j. Kookplaat en afzuigkap
 - k. Los staande douchekruk
 - l. Sokkels voor het plaatsen van een wasmachine c.q. koelkast.
 - m. Stalling voor een fiets of driewiel fiets
 - n. Steunbeugels bij bijvoorbeeld het toilet of in de badkamer
 - o. Thermostaat mengkraan
 - p. Tweede toilet boven (bij huizen jonger dan 1985)
 - q. Verhoogde wc-pot
 - r. Vervangen van lavet door douche
 - s. Verwijderen van een bad
 - t. Wasdroger
 - u. Waterbed
4. Een voorziening is niet algemeen gebruikelijk indien:
 - a. er sprake is van plotseling optredende medisch aantoonbare problemen waardoor de aangevraagde voorziening een acute, onverwachte vervanging van een algemeen gebruikelijke en nog niet afgeschreven voorziening betreft én
 - b. cliënt een inkomen onder 110% van het bijstandsinkomen heeft.

Bij cliënten met een inkomen op bijstandsniveau (100%) of lager zal onderzoek plaatsvinden naar de redelijkheid en billijkheid van het niet vervangen van algemeen gebruikelijke maar medisch noodzakelijke voorzieningen. Dit onderzoek zal de richtlijnen voor de bijzondere bijstand volgen. Deze richtlijnen gaan ervan uit dat op bijstandsniveau gespaard kan worden voor duurzame goederen.

5. In het kader van begeleiding zijn algemeen gebruikelijke voorzieningen niet bij wet gecreëerde voorzieningen buiten de Wmo om, die indien voorhanden in redelijkheid een oplossing bieden voor de zorgbehoefte van de verzekerde.
6. Het college vindt een verhuizing in ieder geval algemeen gebruikelijk wanneer:
 - a. de cliënt verhuist van een niet-zelfstandige woonruimte naar een zelfstandige woonruimte;
 - b. de verhuizing voorzienbaar was. Dit is het geval wanneer de cliënt al geruime tijd op zoek was naar een andere woning, hetzij door ingeschreven te staan voor of te reageren op een huurwoning, hetzij door te zoeken naar een koopwoning.
7. Het college verstrekt de goedkoopst compenserende maatwerkvoorziening voor wonen en baseert zich daarbij op het voorzieningenniveau sociale woningbouw. De goedkoopst compenserende maatwerkvoorziening voor wonen is een verhuizing naar een geschikte of geschikt te maken woning.
8. Een maatwerkvoorziening als ondersteuning bij het zelfstandig wonen kan bestaan uit:

- a. bouwkundige of woontechnische maatwerkvoorziening: woningaanpassing of woonunit;
- b. niet-bouwkundige of niet-woontechnische maatwerkvoorziening: losse of vaste hulpmiddelen;
- c. een vergoeding van stoffering- en/of verhuiskosten; het college kan deze vergoeding ook toekennen aan een inwoner die een aangepaste woning bewoont en het college deze woning beschikbaar wil laten komen voor een persoon met beperkingen;
- d. een uitruimte: verblijfsruimte voor een persoon die door een gedragsstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont en voor wie het noodzakelijk om zich af te kunnen zonderen en tot rust te komen in een kleine, veilige en prikkelarme ruimte;
- e. huurder: het college kan een verhuurder vragen een aangepaste woning beschikbaar te houden voor een persoon met een beperking en de huurder vergoeden aan de verhuurder met ingang van de datum van opzegging van de vorige huurder.

9. Voorwaarden woningsanering

Om in aanmerking te komen voor woningsanering moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

- a. de noodzaak tot woningsanering, vanwege klachten (COPD en/of Astma) in verband met een allergie voor huisstof of huisstofmijt, is vastgesteld;
 - b. bij de aanschaf van de huidige vloer- en raambekleding was geen sprake van een (verwachte) noodzaak tot woningsanering;
 - c. de woning is niet eerder gesaneerd op grond van de Wmo of andere wet- en regelgeving;
 - d. de woningsanering is aangevraagd binnen één jaar nadat voor de eerste maal een allergie voor huisstof of huisstofmijt is vastgesteld;
 - e. er is sprake van een acute noodsituatie van de woningsanering, met een daarbij behorende afschrijvingstermijn;
 - f. Bij de aanschaf van nieuwe materialen is het van belang dat deze adequaat zijn (en niet duurder dan strikt noodzakelijk) met name in relatie tot het ziektebeeld van belanghebbende;
 - g. In principe wordt bij verhuizing geen vergoeding voor woningsanering gegeven omdat bij verhuizing de woning opnieuw wordt ingericht (algemeen gebruikelijk). Bij de inrichting kan rekening gehouden worden met de medisch noodzakelijke inrichting;
 - h. Vervanging van de bekleding geldt voor de woonkamer en de kamer van de betrokkene;
 - i. Alleen indien daartoe in de medische rapportage (van CARA verpleegkundige) een expliciete noodzaak voor wordt aangegeven kunnen ook andere ruimte voor aanpassing in aanmerking komen.
10. Voor de hoogte van de vergoeding van vloer- en raambekleding wordt de NIBUD norm aangehouden. Als prijzen hierin niet voorkomen dan wordt een marktconforme prijs gehanteerd.
11. Maatwerk verhuiskosten

Als iemand zich meldt met het verzoek voor maatwerk in de woning moet de vraag zijn: wat is het probleem, hoe kan het probleem opgelost worden en wat kan de cliënt zelf doen om dat voor elkaar te krijgen? Als de beste oplossing is verhuizen, maar de cliënt kan de verhuizing niet bekostigen, dan kan er voor de verhuiskosten maatwerk worden geleverd. Er moet inzicht zijn in de verhuiskosten. Geen woning/huishouden is immers precies hetzelfde. Bij het bepalen van de verhuiskosten spelen de volgende zaken een rol:

- a. Het aantal spullen dat verhuist moet worden;
 - b. De afstand naar de nieuwe woning;
 - c. Montage en/of demontage werkzaamheden;
 - d. Noodzakelijkheid van een verhuislift.
- Daarnaast dient bij de aanvraag rekening gehouden te worden met artikel 7.6.3 van de Verordening Sociaal Domein. In dit artikel is onder andere opgenomen dat het inkomen lager dan 120% van het wettelijk minimumloon moet zijn.

Artikel 22 In aanmerking te nemen kosten voor een woningaanpassing

Het college neemt de volgende kosten in aanmerking bij de vaststelling van de maatwerkvoorziening of het Pgb voor een woningaanpassing:

1. de aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de voorziening;
2. de leges voor zover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening;
3. de door het college (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien hadden kunnen zijn;
4. de kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing;
5. de kosten van aansluiting op een openbare nutsvoorziening;

Artikel 23 Offerte voor een woningaanpassing

Het college bepaalt de kostprijs van een maatwerkvoorziening voor woningaanpassing op basis van door aanvrager overlegde offerte(s) volgens onderstaande werkwijze:

- a. één offerte indien de verwachte kostprijs lager is dan € 2.500;
- b. twee offertes indien de verwachte kostprijs tussen € 2.500 en € 10.000 is;
- c. drie offertes indien de verwachte kostprijs € 10.000 of hoger is.

Artikel 24 Bezoekbaar maken van een woning

1. Het college kan een maatwerkvoorziening verstrekken voor het bezoekbaar maken van een, in de gemeente gelegen, woning, voor:
 - a. een persoon die zijn hoofdverblijf in een inrichting heeft, en
 - b. regelmatig een bezoek brengt aan de bezoekbaar te maken woning (gewoonlijk als familiebezoek), en
 - c. deze woning niet op een normale manier kan betreden of bereiken, en/of
 - d. geen gebruik kan maken van het toilet.
2. Het college verstrekt voor het bezoekbaar maken van de woning de goedkoopst compenserende maatwerkvoorziening waarmee de woning en de woonkamer bereikbaar en betreedbaar kunnen worden gemaakt, en gebruik gemaakt kan worden van het toilet of een toiletgelegenheid.

Artikel 25 Anti-speculatiebeding en afschrijvingsregeling

1. Het college kan de geldswaarde terugvorderen van een bouwkundige maatwerkvoorziening (woningaanpassing) die in eigendom is verstrekt, of middels een Pgb om een voorziening met dit doel in te kopen, indien de cliënt de woning waarin de voorziening verkoopt, voor zover door de bouwkundige aanpassing sprake is van een meerwaarde. Het college gaat daarbij uit van de waarde van de woning voor en na de aanpassing. Voor het bepalen van de waarde voor de aanpassing kan het college zich baseren op de laatst bekende WOZ-waarde van de woning. Voor het bepalen van de waarde na verkoop kan het college zich baseren op de verkoopprijs van de woning, of indien het college dit nodig acht op een taxatierapport door een door het college in overleg met de cliënt gekozen taxateur. De kosten van de taxatie zijn voor rekening van het college.
2. Het college hanteert in verband met het eerste lid de volgende afschrijvingstabel, geldend vanaf het moment dat de aanpassing gereed is en bij verkoop in:
 - a. jaar 1 en 2 100% van de meerwaarde;
 - b. jaar 3 en 4 80% van de meerwaarde;
 - c. jaar 5 en 6 60% van de meerwaarde;
 - d. jaar 7 en 8 40% van de meerwaarde;
 - e. jaar 9 en 10 20% van de meerwaarde.

Hoofdstuk 6 Ondersteuning bij vervoer

Artikel 26 Begrippen in verband met ondersteuning bij vervoer

1. Beperkte mobiliteit: een cliënt die niet meer dan 800 meter aaneengesloten in rustig tempo, en eventueel met behulp van een loophulpmiddel, kan lopen of fietsen, is beperkt mobiel.
2. Zeer beperkte mobiliteit: een cliënt die niet meer dan 100 meter aaneengesloten in rustig tempo, en eventueel met behulp van een loophulpmiddel, kan lopen is zeer beperkt mobiel.
3. Algemeen gebruikelijke voorziening voor vervoer: een vorm van vervoer die naar geldende maatschappelijke opvattingen tot het gangbare gebruiks- en bestedingspatroon behoort, en niet speciaal is gericht op personen met beperkingen. Voorbeelden zijn:
 - a. een (elektrische) fiets of tandem, ligfiets, fietsen met hulpmotor, tandem met hulpmotor
 - b. een brommer of scooter, brommobiel (45km auto's);
 - c. stalling voor een fiets of driewiel fiets
 - d. openbaar vervoer;
 - e. systeem van voor iedereen toegankelijk collectief of lokaal vervoer.
 - f. bij een inkomen van 150% van het sociaal minimum of hoger: een auto
 - g. autoaanpassingen zoals

- automatische transmissie;
 - elektrisch bedienbare ramen;
 - kosten van een APK-keuring;
 - een derde of vijfde deur en warmtewerend glas;
 - cruise control.
4. Een substantiële vervoersbehoefte bestaat uit meer dan incidenteel vervoer in het kader van het leven van alledag, zoals bijvoorbeeld boodschappen doen, familie- of vriendenbezoek, kerkbezoek, recreatieve verplaatsingen, vervoer naar artsen of paramedische behandelaars.

Artikel 27 Ondersteuning bij vervoer rondom de woonplaats

1. Het college verstaat onder ondersteuning bij vervoer: ondersteuning voor cliënten met een (zeer) beperkte mobiliteit die hen in staat stelt zich te verplaatsen tot 25 kilometer rondom het woonadres (aansluitend op het bovenregionaal Valys-vervoer) om daarmee te voorzien in beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie.
2. Het college hanteert de begrippen beperkt en zeer beperkt mobiel als richtlijn, maar beoordeelt individueel of en welke maatwerkvoorziening verstrekt wordt.

Artikel 28 Maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij vervoer rondom de woonplaats

1. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij vervoer aan een cliënt met een (zeer) beperkte mobiliteit wanneer uit het onderzoek blijkt dat de cliënt een substantiële vervoersbehoefte heeft en hierin niet kan voorzien op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met voorliggende voorzieningen, met een algemeen gebruikelijke voorziening, met een algemene voorziening, met mantelzorg of met ondersteuning uit het eigen sociaal netwerk.
2. Het college verstrekt de goedkoopst compenserende maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij vervoer. Bij een cliënt met een beperkte mobiliteit is de goedkoopst compenserende voorziening voor ondersteuning bij vervoer het systeem van collectief deur-tot-deur vervoer (hierna 'de taxipas' genoemd / Mijn Taxi Op Maat) dat is gericht op het vervoer van personen met een beperking, voor zover aanwezig in de gemeente.
3. Extra kosten. Bij de verstrekking van een scootmobiel kunnen ook kosten voor een eventuele stalling en/of oplaadpunt worden vergoed. De vergoeding zal echter nooit hoger zijn dan noodzakelijk voor een goedkoopst adequate voorziening en moeten in verhouding staan tot de verstrekking.

Artikel 29 Vervoersbehoefte van minderjarigen

Het college boordeelt bij minderjarigen met een beperkte mobiliteit, de vervoersbehoefte en de te verstrekken maatwerkvoorziening individueel.

Artikel 30 Rolstoel

1. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening voor ondersteuning bij beperkingen door niet of zeer beperkt kunnen lopen, in de vorm van een rolstoel inclusief noodzakelijke accessoires.
2. Het college onderzoekt of de cliënt zich door beperkingen bij het lopen dagelijks grotendeels en langdurig zittend moet verplaatsen. Wanneer dit het geval is, kan het college afzien van een onderzoek naar de mogelijkheden van de cliënt om in deze beperkingen te voorzien door eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg, met ondersteuning uit het eigen sociaal netwerk, met een algemene of algemeen gebruikelijke voorziening.
3. Het college verstrekt geen rolstoel voor incidenteel gebruik. Hiervoor is een algemene voorziening beschikbaar in de vorm van een leen- of huurrolstoel. Via een rolstoelpool kan deze geleend worden. De rolstoelpools zijn gevestigd in De Meente (Genemuiden), De Schans (Zwartsluis), De Hazelaar (Hasselt) en het gemeentehuis (Hasselt).
4. Voorbeelden van rolstoelen/rolstoelvoorzieningen zijn:
 - a. elektrische rolstoel;
 - b. handbewogen rolstoel;
 - c. duw-wandelwagen;
 - d. elektromotor voor onder de duw-wandelwagen;
 - e. handbike of tracker.

Hoofdstuk 7 Begeleiding, opvang en beschermd wonen

Artikel 31. Grondslagen voor Begeleiding

Een grondslag is een aandoening, beperking of handicap waardoor de cliënt kan zijn aangewezen op zorg.

- a. somatische aandoening/beperking (SOM);
- b. psychogeriatrische aandoening/beperking (PG);
- c. psychiatrische aandoening/beperking (PSY);
- d. lichamelijke handicap (LG);
- e. verstandelijke handicap (VG);
- f. zintuiglijke handicap (ZG).

Artikel 32 lid 1 Toegang Begeleiding

De cliënt kan toegang verkrijgen tot de Begeleiding als sprake is van een grondslag op één of meer van de volgende vijf terreinen:

1. Sociale redzaamheid,
2. Bewegen en verplaatsen,
3. Probleemgedrag,
4. Psychisch functioneren of
5. Geheugen- en oriëntatiestoornissen.

Artikel 32 lid 2 Licht – midden – zwaar

Het onderscheid tussen enerzijds lichte beperkingen en anderzijds midden tot zware beperkingen wordt op elk van deze vijf terreinen onderzocht en afgewogen op de mate van ernst afgewogen: licht – midden-zwaar.

Artikel 32 lid 2 ad 1. Bij sociale redzaamheid gaat het om de volgende aspecten

- Begrijpen wat anderen zeggen.
- Een gesprek voeren / Zich begrijpelijk maken.
- Initiëren en uitvoeren eenvoudige taken.
- Kunnen lezen, schrijven en rekenen.
- Communicatiehulpmiddel gebruiken.
- Dagelijkse bezigheden.
- Problemen oplossen en besluiten nemen.
- Dagelijkse routine regelen.
- Zelf geld beheren.
- Initiëren en uitvoeren complexere taken.
- Zelf administratie zaken bijhouden.

Artikel 32 lid 2 a Beperkingen (licht) houden in:

Cliënt heeft lichte problemen met de dagelijkse routine en met het uitvoeren van vooral complexere activiteiten. Met enige stimulans en/of toezicht is hij/zij in staat zijn sociale leven zelfstandig vorm te geven, aankopen te doen en zijn geld te beheren. Wat betreft het aangaan en onderhouden van sociale relaties, op school, op het werk, met het sociale netwerk, is er met praten bij te sturen: vanuit gezin, het sociale netwerk en/of school. Cliënt kan zelf om hulp vragen en er is geen noodzaak tot het daadwerkelijk overnemen van taken.

Artikel 32 lid 2 b Beperkingen (midden) houden in:

Het oplossen van problemen, het zelfstandig nemen van besluiten, het regelen van dagelijkse bezigheden en de dagelijkse routine (gebrek aan dag- en nachtritme) zijn voor cliënt niet vanzelfsprekend en leveren af en toe zodanige problemen op dat de cliënt afhankelijk is van hulp. De communicatie gaat niet altijd vanzelf doordat cliënt soms niet goed begrijpt wat anderen zeggen en/of zichzelf soms niet voldoende begrijpelijk kan maken. Het niet inzetten van begeleiding kan leiden tot verwaarlozing/opname.

Artikel 32 lid 2 c Beperkingen (zwaar) houden in:

Complexe taken moeten voor cliënt worden overgenomen. Ook het uitvoeren van eenvoudige taken en communiceren gaan moeizaam. Cliënt kan niet zelfstandig problemen oplossen en/of besluiten nemen, hij kan steeds minder activiteiten zelfstandig uitvoeren. De zelfredzaamheid wordt problematisch. Voor de dagstructuur en het voeren van de regie is cliënt afhankelijk van de hulp van anderen.

Artikel 32 lid 2 ad 2. Bij zich bewegen en verplaatsen gaat het om de volgende aspecten:

- Lichaamspositie handhaven.
- Grove en fijne hand- en armbewegingen maken.
- Lichtere en zwaardere voorwerpen tillen.
- Gecoördineerde bewegingen maken met benen en voeten.
- Lichaamspositie veranderen.
- Trap op en af gaan zonder hulp(middelen) c.q. Zich verplaatsen met hulp(middelen).
- Gebruik maken van openbaar vervoer.
- Eigen vervoermiddel gebruiken.
- Voortbewegen buitenshuis zonder hulp(middelen).

Artikel 32 lid 2 d Beperkingen (licht) houden dan in:

Cliënt kan niet meer zelf fietsen of autorijden en kan zich buitenshuis niet meer zonder hulpmiddel (bv een rollator) voortbewegen. Met het gebruik van hulpmiddelen kan er nog veel, maar niet alles. Daarnaast kan cliënt geen zware voorwerpen tillen. Het optillen van lichte voorwerpen levert soms problemen op, maar met wat hulp en eenvoudige aanpassingen lukt dit nog wel. Cliënt kan de genoemde beperkingen in voldoende mate compenseren door hulp uit de omgeving en zo nodig door de inzet van hulp bij het huishouden en/of voorzieningen uit de Wmo.

Artikel 32 lid 2 e Beperkingen (midden) houden dan in:

Het zelfstandig opstaan uit een stoel en gaan zitten levert soms problemen op. Fijne handbewegingen worden minder vanzelfsprekend maar ook de grove hand- en armbewegingen beginnen problemen te geven. Cliënt kan zich, ook met behulp van een rollator of rolstoel, moeilijker zelfstandig verplaatsen. Openbaar vervoer is eigenlijk ontoegankelijk voor cliënt geworden, maar vanuit eigen middelen of de Wmo zijn hiervoor alternatieven mogelijk.

Artikel 32 lid 2 f Beperkingen (zwaar) houden dan in:

Bij het opstaan uit een stoel, het gaan zitten en het in- en uit bed komen moet cliënt volledig worden geholpen. Binnenshuis is cliënt voor zijn verplaatsingen zowel naar een andere verdieping of gelijkvloers volledig afhankelijk van hulpmiddelen. Voor het oppakken of vasthouden van lichte voorwerpen is hulp nodig. Ondanks het gebruik van hulpmiddelen kan cliënt de beperkingen onvoldoende compenseren in het dagelijks leven.

Artikel 32 lid 2 ad 3. Bij gedragsproblemen gaat het om de volgende aspecten:

- Destructief gedrag (gericht op zichzelf en/of de ander, zowel letterlijk als figuurlijk).
- Dwangmatig gedrag.
- Lichamelijk agressief gedrag.
- Manipulatief gedrag.
- Verbaal agressief gedrag.
- Zelfverwondend of zelfbeschadigend gedrag.
- Grensoverschrijdend seksueel gedrag.

Artikel 32 lid 2 g Beperkingen (licht) houden dan in:

Cliënt vertoont lichte gedragsproblemen die bijsturing vereisen maar geen directe of acute belemmering vormen voor de zelfredzaamheid. Het vertoonde gedrag kan relatief eenvoudig worden bijgestuurd door de omgeving van cliënt, het gezin en/of de school. Bijsturing is voldoende zonder dat de overname noodzakelijk is.

Artikel 32 lid 2 h Beperkingen (midden) houden dan in:

Cliënt vertoont gedrag dat bijsturing en soms (gedeeltelijke) overname van taken vereist. Het cliëntsysteem kan slechts gedeeltelijk in de bijsturing van cliënt voorzien. Het vertoonde gedrag vereist bijsturing door een deskundige professional. Als er geen deskundige bijsturing wordt geboden, verslechtert de situatie van cliënt.

Artikel 32 lid 2 i Beperkingen (zwaar) houden dan in:

Cliënt vertoont zwaar probleemgedrag en hierdoor ontstaan zelfredzaamheidsproblemen. Er is deskundige professionele sturing nodig om het gedrag in goede banen te leiden. Omdat er risico's zijn voor veiligheid van cliënt of zijn omgeving is er continu hulp of begeleiding nodig.

Artikel 32 lid 2 ad 4. Bij psychisch functioneren, gaat het om de volgende aspecten

- Concentratie
- Geheugen en denken
- Perceptie van omgeving

Artikel 32 lid 2 j Beperkingen (licht) houden dan in:

Cliënt heeft lichte problemen met concentreren, geheugen en denken. De oorzaak kan in verschillende problemen liggen, zoals lichte sociaal-emotionele instabiliteit, stemmingsproblemen, dan wel prikkelgevoeligheid. De concentratie en/of capaciteit tot informatieverwerking laat af en toe te wensen over. Met hulpmiddelen en enige aansturing is de zelfredzaamheid van cliënt voldoende te ondersteunen. Er is geen noodzaak tot het overnemen van taken.

Artikel 32 lid 2 k Beperkingen (midden) houden dan in:

Cliënt heeft vaak zodanige problemen met de concentratie en informatieverwerking dat hiervoor hulp noodzakelijk is. Als er niet met regelmaat deskundige hulp wordt geboden, ervaart cliënt in het dagelijks leven problemen bij de zelfredzaamheid.

Artikel 32 lid 2 l Beperkingen (zwaar) houden dan in:

Cliënt heeft zware problemen met de concentratie, het geheugen en denken en ook de waarneming van de omgeving. Hierdoor is volledige overname van taken door een deskundige professional noodzakelijk.

Artikel 32 lid 2 ad 5. Bij oriëntatiestoornissen gaat het om de volgende aspecten

- Oriëntatie in persoon, in ruimte, in tijd en naar plaats.

Artikel 32 lid 2 m Beperkingen (licht) houden dan in:

Cliënt heeft lichte problemen met het beseffen van tijd en/of plaats. Het herkennen van personen en de omgeving levert geen problemen op. De problemen doen zich af en toe voor en cliënt kan zich met hulp vanuit zijn netwerk, zelfstandig redden. De beperkingen vormen geen bedreiging voor zijn zelfredzaamheid, want cliënt kan veel taken op basis van 'gewoonte' zelfstandig uitvoeren.

Artikel 32 lid 2 n Beperkingen (midden) houden dan in:

Cliënt heeft problemen met het herkennen van personen en zijn omgeving. De zelfredzaamheid van cliënt staat onder druk. Cliënt heeft vaak hulp nodig van anderen bij het uitvoeren van taken en het vasthouden van een normaal dagritme. Als er geen deskundige begeleiding wordt geboden, verslechtert de situatie van cliënt.

Artikel 32 lid 2 o Beperkingen (zwaar) houden dan in:

Client vertoont zware problemen in het herkennen van personen en van zijn omgeving. Hij is gedesoriënteerd en zijn zelfredzaam is aangetast. Ondersteuning bij dag structureren en bij het uitvoeren van taken is noodzakelijk, ook is het overnemen van taken aan de orde. Als er geen deskundige begeleiding geboden wordt, is opname het enige alternatief.

Artikel 33 Overzicht doelen en mogelijke resultaten

Overzicht van te adviseren activiteiten functie Begeleiding

1. Het ondersteunen bij het aanbrengen van structuur, c.q. het voeren van regie. Deze activiteit richt zich voornamelijk op de beperkingen en stoornissen in de sociale redzaamheid, oriëntatiestoornissen, probleemgedrag en psychosociale functies. En/of
2. Het ondersteunen bij praktische vaardigheden/handelingen ten behoeve van zelfredzaamheid. Deze activiteit richt zich voornamelijk op de beperkingen in de sociale redzaamheid en het zich bewegen en verplaatsen.

3. Het bieden van toezicht

Het ondersteunen bij het aanbrengen van structuur, c.q. het voeren van regie en/of het ondersteunen bij vaardigheden / handelingen ten behoeve van zelfredzaamheid + het bieden van toezicht. Oefenen gaat samen met activiteiten 1 en 2. De van toepassing zijnde tijd wordt bij deze activiteiten opgeteld.

Overzicht van handelingen die deel uit kunnen maken van de activiteit

Hulp bij het initiëren of compenseren van eenvoudige of complexe taken, besluiten nemen en de gevolgen daarvan wegen.

Bijvoorbeeld bij:

- Eenvoudige handelingen als verzorging, aankleden, eten en drinken. Of meer complexe handelingen als regelen van sociale contacten en vrijetijdsbesteding, kleding kopen, verplaatsing in verkeer.
- Regelen van randvoorwaarden op gebied van wonen, onderwijs, werk, inkomen, iets kopen/betalen, het stimuleren tot en voorbereiden van een gesprek met instanties.
- Hulp bij plannen, stimuleren en voor bespreken van activiteiten; bijv. invullen en vormgeven van spanningsvolle momenten in de dag structuur (bijv. bed rituelen), vrije tijd en sociale contacten.
- Hulp bij initiëren of compenseren van op/bijstellen van dag/weekplanning in dagelijkse routine; toezicht en ondersteuning bij opstaan, wassen, aankleden, eten, drinken, op tijd zijn voor een afspraak.
- Inzicht geven in (mogelijke) gevolgen van besluiten; ondersteunen bij misgaan van zaken, tijd nemen om vooraf gaand en achteraf moeilijk te hanteren situaties te bespreken en organiseren.
- Hulp bij zich aan regels/afspraken houden, corrigeren van besluiten of gedrag. Gedragsbegeleiding en toezicht in situaties waar de cliënt, buiten gebruikelijke ondersteuning en toezicht, extra begeleiding en toezicht nodig heeft.

Hulp bij uitvoeren of overnemen van eenvoudige of bij oplossen van praktische problemen buiten de dagelijkse routine;

- Hulp bij het beheren van geld; afhankelijk van leeftijd ondersteuning bij beheer van zak- en kleedgeld en mogelijk andere uitgaven.
- Hulp bij communicatie in de persoonsgebonden omgeving, bij bijvoorbeeld ernstig autistisch gedrag of andere stoornis die communicatie ernstig bemoeilijkt.

Toezicht op- en het aansturen van gedrag ten gevolge van een stoornis, thuis of elders (bijvoorbeeld tijdens werk);

- Toezicht gericht op het bieden van fysieke zorg, zodat tijdig kan worden ingegrepen bij bijvoorbeeld valgevaar, gevaar in verkeer of andere activiteiten door ontbreken van inzicht in gevaar of door ernstig impulsief gedrag.

Oefenen door de cliënt zelf:

- Oefenen met vaardigheden zoals gebruik hulpmiddelen voor communicatie, stimuleren van wenselijk gedrag, inslijpen van gedrag;
- Oefenen van mantelzorg/gebruikelijke verzorger hoe om te gaan met de gevolgen van de aandoening, stoornis of beperking van de cliënt
- Hulp bij de administratie (alleen in de zin van oefenen)
- Hulp bij gebruik openbaar vervoer (alleen in de zin van oefenen)

Artikel 33 lid 1 Producten:

De maatwerkvoorziening Begeleiding/Ondersteuning omvat een aantal producten:

- a. Persoonlijke verzorging
- b. Individuele begeleiding licht
- c. Individuele begeleiding midden
- d. Individuele begeleiding zwaar
- e. Begeleiding groep licht
- f. Begeleiding groep midden
- g. Begeleiding groep zwaar
- h. Vervoer dagbesteding
- i. Vervoer dagbesteding rolstoel
- j. Respijtzorg

Voor de activiteiten die kunnen vallen onder cliëntgebonden taken, zie onderstaande toelichting op de verschillende producten.

Artikel 33 lid 2 Toelichting op producten: Artikel 33 lid 2 ad 1. Persoonlijke verzorging

Ondersteuning bij de persoonlijke verzorging kan als individuele ondersteuning worden ingezet in de verschillende categorieën. Indien er bij de Inwoner sprake is van behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop en de ondersteuning bij de persoonlijke zorg daaraan gerelateerd is dan wel te relateren is, dan valt deze ondersteuning onder de ZVW.

Artikel 33 lid 2 ad 2. Individuele begeleiding licht

Dit omvat de vier producten:

- a. Begeleiding licht
- b. Begeleiding zorg op afstand aanvullend
- c. Begeleiding basis + module beschikbaarheid
- d. Persoonlijke verzorging

Lichte ondersteuning betreft het ondersteunen bij het aanbrengen van structuur, c.q. het uitvoeren van regie en/of het ondersteunen bij praktische vaardigheden en handelingen. Er worden taken overgenomen die de cliënt zelf niet meer kan verrichten en die ook niet (meer) kunnen worden aangeleerd. Er is geen intensief toezicht nodig op het functioneren van de cliënt, om bijvoorbeeld het gedrag te kunnen bijsturen of bijvoorbeeld complicaties bij een ziekte te voorkomen. Het ziektebeeld van de cliënt is ook niet zo complex dat een hoge graad van deskundigheid nodig is voor de omgang met de cliënt.

Toelichting

Lichte ondersteuning is mogelijk voor verschillende ondersteuningsgebieden waaronder die van het huishouden betreffen, zoals ondersteuning bij zelfzorg, bij post en eenvoudige administratie en bij het onderhouden van sociale contacten. De volgende kenmerken zijn van toepassing:

- a. Niet gericht op aanleren van vaardigheden, het gaat om behouden van, helpen of overnemen.
- b. Sterke signaleringsfunctie en melding van bijzonderheden in de zorgbehoefte, belasting van de mantelzorg en knelpunten op gebied van zorgverlening
- c. De cliënt functioneert al aantal jaren (minimaal 2) stabiel en de verwachting is dat dit voortzet
- d. Geen sprake van moeilijk verstaanbaar gedrag of sterke beïnvloedbaarheid waardoor gedragsverandering kan ontstaan
- e. De cliënt staat open voor aansturing, weinig weerstand. Of weerstand kan voldoende weerlegd worden door een combinatie van lichte en middelzware dan wel zware ondersteuning.
- f. Geen specifieke deskundigheid ziektebeeld vereist, omgang met handicap of ziektebeeld stelt geen specifieke eisen. Of de specifieke eisen die de handicap of het ziektebeeld stellen kunnen voldoende worden ondervangen door een combinatie van lichte en middelzware dan wel zware ondersteuning.
- g. De ondersteuning is planbaar. De cliënt kan wachten op afspraak, er is geen acute zorg nodig.
- h. Gericht op overnemen regie huishouden: te denken aan: wanneer moet er wat gebeuren, licht aansturing in huishoudelijke taken, bestellen van boodschappen en organiseren van maaltijdvoorziening, verzorgen van materialen, aanbrengen van structuur in het huishouden en behouden van overzicht, planning in de week, aansturen in initiatief, bewaken van hygiëne.
- i. Gericht op ondersteunen zelfzorg: te denken aan: aansturen in persoonlijke hygiëne; aangeven kleding in de was, wassen/douchen maar de cliënt voert het zelfstandig uit, aansturen in gezond voedingspatroon, week-menu opzetten.
- j. Gericht op relatiemanagement: te denken aan: hulp bij maken van afspraken met bestaande sociale contacten, eenvoudige hulp bij onderhouden sociale contacten zoals een kaartje sturen, verjaardag plannen, hulp bij vragen naar bestaande ondersteuning zoals regelen vervoer.
- k. Gericht op post/administratie/financiën: te denken aan: hulp bij post lezen, begrijpen en beantwoorden, opruimen, ordenen, sorteren.
- l. Begeleider kan eventueel terug vallen op een eindverantwoordelijke.

Artikel 33 lid 2 ad 3 Individuele begeleiding midden

Dit omvat de vier producten:

- a. Begeleiding Basis + module cliëntkenmerk NAH (Niet Aangeboren Hersenletsel)
- b. module cliëntkenmerk psychisch
- c. module cliëntkenmerk visueel
- d. module cliëntkenmerk auditief

- Het gaat om meer complexe ziektebeelden (er zijn zodanige stoornissen en beperkingen dat kennis van het ziektebeeld en deskundigheid in de omgang hiermee noodzakelijk is) en/of meer complexe activiteiten (er is bijvoorbeeld toezicht en sturing nodig op het psychisch of lichamelijk functioneren van de cliënt of de cliënt is leerbaar en er kan geoefend worden met het aanbrengen van structuur en/of uitvoeren van handelingen/vaardigheden).
- Het te behalen doel kan zijn: (gedeeltelijk) herstel, behoud of vertraging in mogelijke achteruitgang van de zelfredzaamheid.
- Specifieke deskundigheid is noodzakelijk in zowel ziektebeeld/handicap, signalering en omgang met gedrag.
- Er kan sprake zijn van gedragsstoornissen en instabiele ziektebeelden, maar deze zijn volgens zorgplan/begeleidingsplan verantwoord te begeleiden.
- Er worden geen escalaties in gedrag en/of ziektebeeld verwacht, die een onverantwoord risico naar de cliënt en/of zijn omgeving vormen.
- De afgelopen twee jaar is er geen sprake geweest van plotseling, acute opname of zwaar medisch ingrijpen, zwaar overlast in de buurt, aanraking met justitie en/of destructief gedrag.
- Begeleider kan eventueel terug vallen op een eindverantwoordelijke.

Artikel 33 lid 2 ad 4 Individuele begeleiding zwaar

Dit omvat de twee producten:

- a. Begeleiding basis + module clientkenmerk ZG vis BG speciaal 2
 - b. Begeleiding basis + clientkenmerk zg aud BG speciaal 2
- Zware ondersteuning wordt ingezet in de meest complexe situaties. Te denken valt hierbij bijvoorbeeld aan de aanwezigheid van zware gedragsstoornissen, risicovolle instabiele ziektebeelden, multi probleemsituaties.
 - Van de ondersteuner wordt methodisch handelen verwacht, aangepast aan de complexiteit van de ondersteuningsvraag. Hij/zij kan doelgericht werken aan het behalen van een resultaat conform het ondersteuningsplan. Het te behalen doel kan zijn: (gedeeltelijk) herstel, behoud of vertraging in mogelijke achteruitgang van de zelfredzaamheid.
 - Er is de laatste twee jaar sprake geweest van plotseling, acute opname of zwaar medisch ingrijpen, zwaar overlast in de buurt, aanraking met justitie en/of destructief/agressief risicovol gedrag.
 - Of ondanks dat bovenstaande de afgelopen twee jaar niet noodzakelijk is geweest is het risico hierop in zware mate, aantoonbaar aanwezig. Dat wil zeggen dat de signalen inzichtelijk zijn.
 - De hulpverlening is complex omdat er sprake is van meerdere probleemgebieden binnen 1
 - systeem welke een multidisciplinaire aanpak vergen met een regisseur en afstemming van zorg.
 - Het aanbod wordt geleverd door een door de VNG gecontracteerde partners.

Artikel 33 lid 3 Combineren

In de praktijk blijkt dat veel ondersteuningsvragen zich het beste laten vertalen naar combinaties van lichte, midden en zware ondersteuning. Zo kan het voorkomen dat een cliënt in relaties grote gedragsproblemen laat zien waar midden of zware ondersteuning voor nodig is terwijl bij het huishouden, de administratie en de zelfzorg lichte ondersteuning toegepast kan worden. Of een cliënt die elke week ondersteuning nodig heeft, maar voldoende heeft aan elke week lichte ondersteuning en éénmaal per maand zware ondersteuning. Door te combineren ontstaat maatwerk in individuele gevallen.

Artikel 33 lid 4 Begeleiding Groep

Groepsgerichte begeleiding kent twee vormen:

1. Dagbesteding is een vorm van Begeleiding groep gericht op het structureren van de dag, op praktische ondersteuning en op het oefenen van vaardigheden die de zelfredzaamheid bevorderen. En (toewerken naar) een passende vorm van maatschappelijke participatie, waar mogelijk naar (betaalde) arbeid of een re-integratietraject. Deze ondersteuning is vooral bedoeld voor jongeren vanaf 18 jaar en volwassenen tot 67 jaar, waarbij sprake is van een (definitieve) arbeidsbeperking.
2. Dagopvang is een vorm van Begeleiding groep gericht op contacten en een betekenisvolle invulling van de dag, waar maatschappelijke participatie buiten de dagopvang niet mogelijk of gewenst is. En het bieden van activiteiten met als doel het aanbrengen van structuur, sociale participatie, zoveel mogelijk handhaven van de zelfredzaamheid en cognitieve capaciteiten en vaardigheden, het voorkomen van sociaal isolement en het ontlasten van mantelzorgers.

De dagbestedingsvormen zijn gericht op activeren en kunnen een belangrijke schakel zijn richting (betaalde) arbeid. De mate van zwaarte wordt bij deze groepsondersteuningsvorm bepaald door de

mogelijkheden van de cliënt om te leren dan wel door de mate van complexiteit van de aandoening en beperkingen en eventueel bijbehorende gedragsproblemen.

De dagopvang vormen zijn meer gericht op onderhoud van activiteiten en het bieden van een zinvolle daginvulling. De mate van zwaarte wordt in deze ondersteuningsvorm bepaald door de complexiteit van de aandoening en beperkingen en eventueel bijbehorende gedragsproblemen. De consulent bepaalt in overleg met de cliënt en betrokkenen welke vorm van groepsondersteuning het beste past.

Artikel 33 lid 4 ad 1 Begeleiding groep licht

Dit omvat de vijf producten:

- a. Begeleiding ouderen
- b. Visueel Gehandicaptten (VG)
- c. Lichamelijk Gehandicaptten (LG)
- d. Zintuigelijk Gehandicaptten auditief (ZG)
- e. Zintuigelijk Gehandicaptten visueel (ZG)

Toelichting

Dit betreft het ondersteunen bij het aanbrengen van structuur, c.q. het uitvoeren van regie en/of het ondersteunen bij praktische vaardigheden/handelingen. Er worden taken overgenomen die de cliënt zelf niet meer kan en die ook niet (meer) kunnen worden aangeleerd. Er is geen intensief toezicht nodig op het functioneren van de cliënt, bijvoorbeeld om gedrag te kunnen bijsturen of bijvoorbeeld complicaties bij een ziekte te voorkomen. Het ziektebeeld van de cliënt is ook niet zo complex dat een hoge graad van deskundigheid nodig is voor de omgang met de cliënt.

Artikel 33 lid 4 ad 2 Begeleiding groep midden

Dit omvat de vijf producten

- a. Visueel Gehandicaptten
- b. Lichamelijk Gehandicaptten
- c. Zintuigelijk Gehandicaptten auditief
- d. Zintuigelijk Gehandicaptten visueel
- e. Dagactiviteiten Geestelijke Gezondheidszorg

Toelichting

Het gaat om meer complexe ziektebeelden (er zijn zodanige stoornissen en beperkingen dat kennis van het ziektebeeld en deskundigheid in de omgang hiermee noodzakelijk is) en/of meer complexe activiteiten (er is bijvoorbeeld toezicht en sturing nodig op het psychisch of lichamelijk functioneren van de cliënt of de cliënt is leerbaar en er kan geoefend worden met het aanbrengen van structuur en/of uitvoeren van handelingen/vaardigheden).

Artikel 33 lid 4 ad 3 Begeleiding groep zwaar

Dit omvat de drie producten

- a. Dagactiviteit ouderen + module cliëntkenmerk som-ondersteunend
- b. Dagactiviteit ouderen + module cliëntkenmerk PG
- c. Dagactiviteit VG, LG, auditief ZG en visueel ZG

Toelichting

Begeleiding in de categorie "zwaar" wordt ingezet in de meest complexe situaties. Te denken valt hierbij aan de aanwezigheid van zware gedragsstoornissen, risicovolle instabiele ziektebeelden, multiprobleemsituaties.

Artikel 33 lid 4 a Combineren

Groepsondersteuning zijn onderling **niet** te combineren. Wel kan op den duur de keuze veranderen van de ene vorm van groepsondersteuning naar de andere. Het combineren van individuele ondersteuning en groepsondersteuning is wel mogelijk.

Artikel 33 lid 4 ad 4 en ad 5 Vervoer naar dagbesteding (eventueel met rolstoel)

Als een cliënt in aanmerking komt voor Begeleiding Groep zal ook worden onderzocht of de cliënt in staat is om de locatie van de dagbesteding te bereiken. Allereerst zal gekeken worden of er een geschikte dagbesteding in de buurt van de cliënt is om de reisafstand en reistijd te beperken. Wanneer een klant in staat is met het openbaar vervoer te reizen (eventueel na oefenen onder begeleiding) of met de fiets

of een ander vervoermiddel zelfstandig (of onder begeleiding van mantelzorg of vrijwilliger, indien beschikbaar) de locatie kan bereiken dan is dat uiteraard voorliggend. Wanneer dit niet mogelijk is zal vervoer van en naar de locatie worden toegevoegd aan het maatwerk. De aanbieder is dan verantwoordelijk voor het vervoer.

Artikel 34 Omvang van Begeleiding individueel

Overzicht te adviseren activiteiten	Frequentie	Gem. duur per keer	Klasse
1. Het ondersteunen bij het aanbrengen van structuur, c.q. het voeren van regie. Deze activiteit richt zich vooral op de beperkingen en stoornissen in de sociale redzaamheid, oriëntatiestoornissen, probleemgedrag en psychosociale functies. En/of	1 x per week	60 -180 min	Licht
	2 x per week	60 – 180 min	Licht
	3 x per week	30 – 90 min	Licht
	4 x per week	30 – 90 min	Midden
	5 x per week	15 – 90 min	Midden
	6 x per week	15 – 90 min	Zwaar
2. Het ondersteunen bij praktische vaardigheden/handelingen ten behoeve van zelfredzaamheid. Deze activiteit richt zich vooral op de beperkingen in de sociale redzaamheid en het zich bewegen en verplaatsen.	1 x per dag	15 – 90 min	Licht
	2 x per dag	15 – 45 min	Midden
	3 x per dag	15 -45 min	Zwaar
	4 x per dag	15 – 20 min	Zwaar
3. Oefenen		1 – 3 uur	
4. Het bieden van toezicht		4 uur	
5. Alle activiteiten		13 uur	Zwaar

Artikel 35 Indicatieve normen voor omvang begeleiding in een groep

Wanneer de begeleiding gericht is op het daadwerkelijk bieden van dagstructuur is begeleiding groep de aangewezen vorm van begeleiding. De dagactiviteiten zijn gericht op structureren van de dag, op praktische ondersteuning en op het oefenen van vaardigheden die de zelfredzaamheid bevorderen. Hieronder wordt niet verstaan een reguliere dag structurering zoals die in de woon- / verblijfsituatie wordt geboden of een welzijnsactiviteit zoals zang, bingo, uitstapjes e.d.

De omvang wordt bepaald in overleg met de cliënt en/of het netwerk. Er wordt bepaald waar de cliënt of het netwerk behoefte aan heeft. Het aantal dagdelen begeleiding groep dat wordt geïndiceerd is afhankelijk van:

- de nodige activiteiten in de zwaarte: licht-midden-zwaar
- de mogelijkheden van de cliënt.
- het doel dat begeleiding groep voor de cliënt heeft:
 - al dan niet aangepaste vormen van arbeid (ook vrijwilligerswerk)
 - het bieden van activiteiten met als doel een andersoortige vorm van dag structurering dan arbeid en
 - zelfredzaamheid en cognitieve capaciteiten en vaardigheden zoveel mogelijk te handhaven en/of gedragsproblematiek te reguleren en
 - toezicht in een instelling
- de mogelijkheden van de dagbestedingsgroep.

Begeleiding groep wordt vastgesteld in dagdelen. (één dagdeel staat gelijk aan maximaal 4 uren). De klassen zijn als volgt bepaald:

Licht: 1 t/ 3 dagdelen per week

Midden: 4 t/m 7 dagdelen per week

Zwaar: 8 t/m 9 dagdelen per week

Artikel 36 Vervoer

Zorgaanbieders die gecontracteerd zijn voor Begeleiding dragen zorg voor het vervoer van en naar de dienstverlening.

- De randvoorwaarden hiervoor zijn geregeld in de contracten met de zorgaanbieders.
- De bepalingen over “vervoer” hebben strikt betrekking op verplaatsing van een cliënt naar en van een externe locatie voor dagbesteding.

- Er kan geen toezicht tijdens het vervoer worden geïndiceerd. In lid 6 van artikel 6 is hiertoe opgenomen: " De opdrachtnemer draagt er zorg voor dat de uit de Overeenkomst voortvloeiende werkzaamheden worden uitgevoerd door chauffeurs die a. goed kunnen omgaan met de specifieke doelgroep die gebruik maakt van het Wmo vervoer." Er wordt dus vanuit gegaan dat het niveau van het vervoer (inclusief het toezicht) naar de zorg is aangepast aan de cliënten die worden vervoerd.
- Er zijn twee tarieven: een voor gewoon vervoer en een voor rolstoelvervoer (bijlage VI. Tarieven). Andere vormen van vervoer, anders dan opgenomen in de letter en/of geest van het afgesloten contract of in deze beleidsregels, zijn niet declarabel.
- Voorrang wordt gegeven aan een passende voorziening dichtbij huis. Daarbij speelt ook dat OV-gebruik meer wordt gestimuleerd in plaats van 1 op 1vervoer.

Artikel 37 Respijtzorg (waaronder kortdurend verblijf)

Een mantelzorger kan door het bieden van ondersteuning overbelast raken. Respijtzorg kan hierbij uitkomst bieden. Hiervoor kunnen voorzieningen vanuit de informele zorg worden ingezet (NPV, Zonnebloem, Steunpunt Mantelzorg).

Bij kortdurend verblijf logeert de cliënt maximaal 3 etmalen per week in een instelling, bijvoorbeeld een gehandicapteninstelling, verpleeghuis of verzorgingshuis. Men komt hiervoor alleen in aanmerking als men permanent toezicht nodig heeft. Het doel van kortdurend verblijf is om degene die de cliënt gewoonlijk thuis verzorgt, te ontlasten (respijtzorg).

Gedurende de wachttijd voor opname in een Wlz-insstelling kan respijtzorg worden toegekend, ter ontlasting van de mantelzorger. Er geldt dan een maximale aaneengesloten periode van zes weken.

De omvang van kortdurend verblijf is 1, 2 of 3 etmalen per week; afhankelijk van wat nodig is in de specifieke situatie van de cliënt. Er geldt een maximum van 3 etmalen per week omdat bij meer dan 3 etmalen verblijf sprake is van opname waarvoor een indicatie op grond van Wlz nodig is. De omvang van kortdurend verblijf kan worden opgespaard over een periode van maximaal 3 maanden om ineens gebruikt te worden.

De cliënt en zijn omgeving zijn zelf verantwoordelijk voor vervoer van en naar de instelling voor kortdurend verblijf.

Kortdurend verblijf is een maatwerkvoorziening. Voor deze voorziening wordt geen eigen bijdrage gevraagd (met name om het gebruik ervan te stimuleren).

Artikel 38 lid 1 Criteria voor opvang en beschermd wonen

Een cliënt kan in aanmerking komen voor opvang als:

- hij feitelijk of residentieel dakloos is en niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;
- hij de situatie van dakloosheid en het niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving - niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen of andere maatwerkvoorzieningen gericht op het bevorderen van de participatie en zelfredzaamheid in voldoende mate kan verminderen of wegnemen.
- opvang een passende, noodzakelijke en tijdelijke bijdrage levert aan het voorkomen van dakloosheid, het psychosociaal functioneren, voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast en/of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen en de behoefte van de cliënt met als doel het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.
- hij de thuissituatie heeft verlaten, in verband met risico's voor zijn veiligheid van (en/of de kinderen van deze cliënt) als gevolg van huiselijk geweld, en hij niet in staat is zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;
- deze de situatie - waarbij hij de thuissituatie heeft verlaten, in verband met risico's voor de veiligheid van de cliënt (en/of de kinderen van deze cliënt) als gevolg van huiselijk geweld - , niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen of andere maatwerkvoorzieningen gericht op het bevorderen van de participatie en zelfredzaamheid in voldoende mate kan verminderen of wegnemen.
- opvang een passende, noodzakelijke en tijdelijke bijdrage levert aan het afwenden van gevaar voor de cliënt (en/of de kinderen van deze cliënt), voorkomen van dakloosheid, het psychosociaal functioneren, voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast en de behoefte van de cliënt met als doel het realiseren van een situatie waarin de cliënt (en/of de kinderen van deze cliënt) in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht en in een veilige situatie zich te handhaven in de samenleving.

Een cliënt in aanmerking komen voor beschermd wonen als:

- hij psychische- of psychosociale problemen heeft en niet in staat is zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving en
- hij de situatie van psychische of psychosociale problemen - met als gevolg het niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving - niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen of maatwerkvoorzieningen gericht op het bevorderen van de participatie en zelfredzaamheid in de thuissituatie in voldoende mate kan verminderen of wegnemen.
- beschermd wonen een passende en noodzakelijke bijdrage levert aan het bevorderen van de zelfredzaamheid en participatie, het psychisch en psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychiatrisch ziektebeeld, voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast en/of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen en daarbij voorziet in de behoefte van de cliënt met als doel het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

Artikel 38 lid 2 Spoedeisende gevallen

In spoedeisende gevallen, daaronder begrepen de gevallen waarin terstond opvang of beschermd wonen nodig is, al dan niet in verband met risico's voor de veiligheid als gevolg van huiselijk geweld beslist het college na een melding als bedoeld in de verordening Sociaal Domein onverwijld tot verstrekking van een tijdelijke maatwerkvoorziening voor opvang of beschermd wonen in afwachting van de uitkomst van het onderzoek, zoals bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet en de en de aanvraag van de cliënt.

Artikel 38 lid 3 Geldigheidstermijn en omvang

Voor het vaststellen van de geldigheidstermijn van de indicatie voor Begeleiding geldt dat een indicatie voor maximaal 5 jaar afgegeven kan worden.

De geldigheidsduur van een indicatiebesluit wordt vastgesteld met inachtneming van:

- de beperkingen van de cliënt en de veranderingen die zich daarin kunnen voordoen;
- de woonomstandigheden en de samenstelling van het gezin van de cliënt en veranderingen die zich daarin kunnen voordoen;
- het bereiken van een leeftijd van de cliënt die van invloed kan zijn op de noodzakelijke zorg.

Artikel 38 lid 4 Tijdelijke opvang

Indien tijdelijke opvang nodig is, geldt dit voor de duur van maximaal 6 weken (anders dient een Wlz indicatie aangevraagd te worden). De opvang geldt als laatste maatregel indien de mogelijkheden rondom verblijf, beschermd wonen en begeleid wonen zijn verkend en geen oplossing bieden. Het tarief voor tijdelijke opvang is € 50,- per etmaal.

Hoofdstuk 8 Eigen bijdrage

Artikel 39 Eigen bijdrage

1. Het college legt een eigen bijdrage op voor alle maatwerkvoorzieningen en pgb's die verstrekt worden op grond van de Wmo 2015.
2. De bijdrage bedraagt € 19,- per maand conform landelijke bepaling.
3. Vaststelling en inning vindt plaats door het CAK (Centraal Administratie Kantoor).
4. Er wordt geen eigen bijdrage voor de volgende maatwerkvoorzieningen:
 - a. Mijn Taxi Op Maat.
 - b. Rolstoelen.
 - c. Respijtzorg.
 - d. Tijdelijke Opvang / Crisisopvang.
5. Er wordt geen eigen bijdrage voor de volgende algemene voorzieningen met een duurzame relatie gevraagd:
 - a. Buurtkamer Plus (van Welzijn Ouderen Zwartewaterland)
 - b. Cliëntondersteuning (MEE IJsseloevers)
 - c. Maatschappelijk werk (De Kern)
 - d. Mantelzorgondersteuning (Steunpunt Mantelzorg)

- e. Ouderenadvieswerk
- f. Pools van maatwerkvoorzieningen: tilliftpools en rolstoelpools.
6. Er wordt geen eigen bijdrage gevraagd in de navolgende cliëntsituaties:
- indien de cliënt of de echtgenoot van de cliënt een bijdrage als bedoeld in artikel 3.11 of 3.12 dan wel een bijdrage ingevolge de artikelen 3.3.2.1 of 3.3.2.2 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd is;
 - indien de cliënt of zijn echtgenoot gedurende twee of meer nachten aaneengesloten in de bijdrageperiode in een instelling voor opvang verblijft;
 - indien het college, na advies van een instelling voor algemeen maatschappelijk werk, de Raad voor de Kinderbescherming of het AMHK, van oordeel is dat de verschuldigdheid van de bijdrage kan leiden tot mishandeling, verwaarlozing of ernstige schade voor de opvoeding en ontwikkeling van een minderjarige door de ouder, bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
 - voor een cliënt die de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, met uitzondering van een woningaanpassing.
7. Het college legt de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening in de vorm van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt op aan de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
8. Op de eigen bijdrage zijn de landelijke regels van toepassing zoals opgenomen in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Hiervoor geldt voor het jaar 2020 het zogenaamde abonnementstarief.
9. Voor de berekening van de eigen bijdrage wordt uitgegaan van
- Voor de maatwerkvoorzieningen Hulp bij het huishouden, Individuele Begeleiding en Dagbesteding van het voor dat jaar met zorgaanbieders overeengekomen inkooptarief.
 - Voor hulpmiddelen wordt gerekend met de eigen bijdragewaarde. In deze waarde is verrekend de aanschafprijs van een hulpmiddel (inkoopprijs gemeente bij gecontracteerde leverancier), kosten voor onderhoud en kosten voor verzekering:

Voorziening		Prijs (incl. btw) obv RSR	Kosten onderhoud en verzekering (7 jaar)	Eigen bijdrage waarde	Aantal perioden (delen door 19 euro)
Scootmobiel	12 km/u	1.486	$36,86 \times 12 \times 7 = 3.096$	4.582	241
	15 km/u	1.564	$36,89 \times 12 \times 7 = 3.099$	4.663	245
	15 km/u + vering	2.326	$36,89 \times 12 \times 7 = 3.099$	5.425	286
Driewiel fiets	Volwassene	3.101	$21,30 \times 12 \times 7 = 1.641$	4.742	250
	Kind 2-5 jaar	1.344	$15,59 \times 12 \times 7 = 1.310$	4.056	213
	Kind 5 – 9 jaar	2.322	$15,59 \times 12 \times 7 = 1.310$	3.632	191
	Kind 9 – 15 jaar	2.746	$15,59 \times 12 \times 7 = 1.310$	4.056	213
Toilet en douchestoel	Toiletstoel	231	$0,12 \times 12 \times 7 = 10$	241	12
	Douche en Toiletstoel + poten	305	$0,12 \times 12 \times 7 = 10$	315	16
	Douche en Toiletstoel + zwenkwielen	649	$3,74 \times 12 \times 7 = 314$	963	50

	Douche en Toiletstoel zelfrijdend	1.478	$8,64 \times 12 \times 7 = 725$	2.203	115
Duofiets		3.957	$16,02 \times 12 \times 7 = 1.345$	5.302	279
Tilliften	Actief	3.876	$27,71 \times 12 \times 7 = 2.327$	6.203	326
	Passief	4.898	$34,61 \times 12 \times 7 = 2.907$	7.805	410

1. Grondslag voor de berekening:

- Uitgegaan van lijst van RSR voor wat betreft kernassortiment DSZ 2020 en aanvullend assortiment DSZ 2020.
- Valt een voorziening buiten het kernassortiment dan uitgaan van de nieuwprijs inclusief kosten voor reparatie, onderhoud en verzekering
- Voor woningaanpassingen, onroerende woonvoorzieningen wordt uitgegaan van de nieuwprijs (opgenomen in de offerte)
- Voor trapliften wordt uitgegaan van de nieuwprijs (offerte) inclusief kosten voor reparatie, onderhoud en verzekering.

Hoofdstuk 9 Intrekking en terugvordering

Artikel 40 Herziening of intrekking

Het college kan het besluit tot verstrekking van de maatwerkvoorziening of het Pgb intrekken of herzien wanneer degene die de maatwerkvoorziening of het Pgb ontvangt:

- overlijdt;
- geen ondersteuning in het kader van de Wmo 2015 in de vorm van een maatwerkvoorziening meer nodig heeft;
- verhuist naar een andere gemeente;
- de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is;
- het pgb niet binnen zes maanden na uitbetaling heeft besteed aan het inkopen van de zaak of dienst waarvoor het pgb is verstrekt;
- onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
- niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden;
- de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt.

Artikel 41 Terugvordering

- Indien het ingetrokken of herziene besluit betrekking heeft op een in bruikleen verstrekte voorziening, kan de voorziening worden teruggevorderd.
- Indien het besluit tot intrekken of herzien is genomen op grond van artikel 40 onder e tot en met h, dan kan het college de geldswaarde van de verstrekte voorziening of het pgb terugvorderen. De hoogte van de vordering is afhankelijk van de waarde van de verstrekking ten tijde van de genoemde gedragingen. Bijvoorbeeld: op het moment dat een bepaalde wijziging niet is doorgegeven waardoor de voorziening langer is verstrekt dan noodzakelijk, geldt de geldswaarde op het moment dat de voorziening niet meer nodig was.
- Terugvordering en incidentele betalingen voor eenmalige verstrekkingen zijn een verantwoordelijkheid van de gemeente. De uitvoering in daarmee een gemeentelijk bedrijfsinterne aangelegenheid. De praktijk wijst uit dat in onze situatie het aantal en soort gevallen beheersbaar en uitvoerbaar zijn.

Hoofdstuk 10 Overige beleidsregels

Artikel 42 Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Met de komst van de nieuwe Wmo is de gemeente verplicht om de mantelzorgers binnen de gemeente jaarlijks te waarderen. Hieronder wordt ook verstaan mantelzorgers die niet in de gemeente Zwartewaterland wonen maar wel mantelzorg verlenen aan een inwoner van Zwartewaterland.

Artikel 43 Meldingsregeling calamiteiten en geweld

De gemeente draagt aanbieders met wie een contract is afgesloten voor Wmo-dienstverlening op een meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling vast te stellen. Iedere aanbieder dient hiervoor een protocol in acht te nemen en een aandachtfunctionaris binnen de organisatie aan te wijzen.

Overige calamiteiten en vormen van geweld die bij het verlenen van maatschappelijke ondersteuning plaatsvindt, dient bij een bij een toezichthoudend ambtenaar gemeld te worden. De gemeente Zwartewaterland heeft een toezichthoudend ambtenaar aangewezen.

Hoofdstuk 11. Slotbepalingen

Artikel 44 Hardheidsclausule

Het college kan conform artikel 13.3 van de Verordening in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegen aard leidt. Het college wil hiermee uitvoering geven aan de zogenaamde 'omgekeerde toets'.

Artikel 45 Inwerkingtreding

De "Beleidsregels Wmo gemeente Zwartewaterland 2020" treedt in werking op 1 januari 2020. Deze beleidsregels zijn een nadere invulling van de Verordening Sociaal Domein en treden in werking na besluitvorming door het college.

Op 1 januari 2020 komen de beleidsregels Wmo 2019 te vervallen.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Zwartewaterland, op 21 januari 2020 en treedt in werking op 1 januari 2020.

de secretaris, de burgemeester,

S. Ruddijs ing. E.J. Bilder

BIJLAGE 1 Checklist voor uitvoering grote woningaanpassing

Aanmelding

Als n.a.v. de aanmelding blijkt dat er een vraag komt te liggen voor een (grote) woningaanpassing dan zal er normaal gesproken altijd een huisbezoek afgelegd dienen te worden. Voor de duidelijkheid: onderstaande informatie gaat niet over de kleine woningaanpassingen (tot € 2.500,-)

Het gesprek

Het gesprek wordt gevoerd bij de belanghebbende thuis om zo de gehele situatie in beeld te krijgen, tenzij de belanghebbende uitdrukkelijk aangeeft het gesprek elders te willen voeren.

Bij het eerste gesprek is het belangrijk dat een aantal zaken bij langs gelopen worden. De volgende onderwerpen komen aan bod.

- Medische noodzaak onderzoeken
- Eigen verantwoordelijkheid
- Afweging verhuizen of aanpassen (primaat)
- Woonlastenconsequentie
- Eigenaar/huurder
- De wil om te verhuizen, zo nee waarom niet.
- Sociale omstandigheden (mantelzorg, werk)
- Goedkoopst compenserende oplossing
- Oplossingsrichtingen

Van het gesprek wordt een verslag gemaakt.

Aanvraag

Als het gesprek leidt tot een aanvraag voor een woonvoorziening met als resultaat wonen in een geschikt huis, vormt het gesprek(verslag) de basis voor de aanvraag.

Medisch noodzaak

Allereerst dient vastgesteld te worden of er een medische noodzaak aanwezig is voor het aanpassen van de woning of om het primaat van verhuizen op te leggen.

Dit zal moeten blijken uit een medisch advies.

Een belangrijk aspect is de termijn waarbinnen de verhuizing kan worden gerealiseerd en of die termijn medisch aanvaardbaar is.

In dit stadium kan al wel aan aanvragers gevraagd worden mee te denken naar een oplossing van het probleem. De eigen verantwoordelijkheid speelt hier een rol. Betrokkenen kunnen een makelaar/woningbouwvereniging benaderen voor advies/informatie. Als men nog niet ingeschreven staat zou men dit alvast kunnen doen. Hier zijn geen consequenties aan verbonden.

Verhuizen of aanpassen

Voor zover belanghebbende kan verhuizen naar een geschikte woning of een gemakkelijker geschikt te maken woning welke verhuizing kan leiden tot het te bereiken resultaat, wordt eerst deze mogelijkheid beoordeeld.

Onder primaat van verhuizen wordt dus verstaan dat het verlenen van een voorziening voor verhuizing en inrichting, vaak verhuiskostenvergoeding, voorrang heeft op andere woonvoorzieningen. De achterliggende gedachte bij het primaat van verhuizen is dat er zo efficiënt mogelijk met de beschikbare middelen en de woningvoorraad wordt omgegaan.

Indien de aanpassingskosten naar verwachting het bedrag van € 10.000,= (exclusief voorzieningen in bruikleen) overschrijden, dan dient bekeken te worden of er voor betrokkene een geschikte, reeds aangepaste woning beschikbaar is of komt.

Het primaat van verhuizen kan niet altijd opgelegd kan worden. Te denken valt aan de medische termijn, sociale omstandigheden, werksituatie, mantelzorg en de wil om te verhuizen. Indien de belanghebbende gemotiveerd aangeeft dat het niet mogelijk is om te verhuizen, zal hier in de besluitvorming uitdrukkelijk aandacht aan besteed moeten worden.

Geschikte woning

Het blijft natuurlijk de verantwoordelijkheid van de aanvrager dat deze intensief zoekt naar een geschikte woning. Hiervoor kan de woningbouwvereniging en makelaar benaderd worden. Het kan echter ook zo zijn dat de gemeente een passende woning signaleert. Mocht dit het geval zijn dat dient deze concrete passende woning aangewezen te worden aan aanvrager. Belangrijk hierbij is dat de gemeenteraad uitgesproken heeft dat passende woningen in heel Zwartewaterland hierbij aangemerkt kunnen worden. Alleen in specifieke sociale omstandigheden kan hiervan afgeweken worden.

Sociale omstandigheden

Er zal een integrale afweging gemaakt moeten worden voor het komen van een oplossingsrichting. Hierin dient ook rekening gehouden te worden met sociale omstandigheden. Denk hierbij aan mantelzorg, werk, vervoer en overige voorzieningen.

Nog geen woning

Er kan zich ook een situatie voordoen dat belanghebbende nog geen woning heeft. Als er geen woning is, is het niet de taak van de gemeente om voor een woning te zorgen. Iedere Nederlandse burger dient zelf voor een woning te zorgen. Bij de keus van een woning moet uiteraard rekening gehouden worden met de eigen situatie. Dat betekent dat er met bestaande of bekende komende beperkingen rekening moet worden gehouden. Geef duidelijk aan in de voorlichting dat we samen kunnen beoordelen of een woning geschikt is.

2 sporen beleid

Zodra uit het medisch advies blijkt dat er een medische noodzaak aanwezig is voor verhuizing cq aanpassing van de woning zal beoordeeld moeten worden welke weg bewandeld zal worden. Hierin is de medische termijn leidend.

Optie 1: er is een medische termijn van 6 maanden of langer.

Wanneer er een medische termijn gegeven wordt door de medisch adviseur dan is het de bedoeling dat in deze termijn gezocht wordt naar een geschikte woning. Het primaat van verhuizen wordt dan opgelegd.

De klant zal een beschikking krijgen waarin hij de opdracht krijgt intensief te zoeken naar geschikte woonruimte. Ook wij kunnen een geschikte woning aanbieden (zie hierboven).

Optie 2: er is geen of een zeer korte medische termijn.

In deze situatie zal het twee sporen beleid gehanteerd worden. Een programma van eisen zal nodig zijn voor de woningaanpassing. Zodra deze duidelijk is zal aan de klant gevraagd worden om offertes op te vragen. Ondertussen kan nog wel uitgekeken worden naar een (grotendeels) geschikte woning. Immers een woningaanpassing is ook niet gereed in 1 a 2 maanden.

Optie 3: geen medische termijn en/of het primaat van verhuizen kan niet opgelegd worden

In dergelijke situaties bestaat alleen de mogelijkheid om de woning geschikt te maken. Nadat programma van eisen bekend is, kunnen offertes opgevraagd worden.

Woonlastenconsequentie

Bij de afweging voor aanpassing of verhuizing moet rekening gehouden worden met de woonlastenconsequenties van de verschillende opties. Daarbij moet een vergelijking worden gemaakt tussen de woonlasten bij het aanpassen van en blijven wonen in de huidige woning en het verhuizen naar een andere woning. Daarbij geldt dat de financiële gevolgen van een verhuizing binnen aanvaardbare grenzen moeten vallen.

Eigenaar/huurder

Het verhuizen vanuit een koopwoning kan meer consequenties hebben dan verhuizen vanuit een huurwoning, met name in financiële zin. Zo zal vaak sprake zijn van een hypotheek op de woning. Onderzoek naar woonlasten en verkoopbaarheid van de eigen woning zal gedaan moeten worden. Hierin is ook belangrijk dat onderzocht wordt of de woning voor een reële prijs te koop gezet wordt. Bij huurwoningen dient rekening gehouden te worden met de mogelijkheid van huurtoeslag.

Men wil niet verhuizen

Het college kan aan de hand van het medisch advies tot de conclusie komen dat verhuizen de meest compenserende oplossing is en om deze redenen besluiten het aanpassen van de huidige woning niet te vergoeden. Als alle factoren in de overweging zijn meegenomen en het college beslist dat verhuizen de goedkoopste compenserende voorziening is, dan is dat de voorziening die wordt verleend. Door het primaat bij verhuizen te leggen heeft het college juridisch gezien een handvat om de belanghebbende geen voorziening voor het aanpassen van de huidige woning te verstrekken als deze niet wenst te verhuizen.

Indien een belanghebbende niet wil verhuizen, kan het college niet worden verweten dat ze niet aan de compensatieplicht heeft voldaan. Het college heeft immers een compenserende voorziening aangeboden, die echter niet door de belanghebbende geaccepteerd is.

Weigeren geschikte woning

Indien aanvragers een (geschikte of geschikt te maken) woning toegewezen krijgen van de woningbouwvereniging en deze weigeren, dan dient onderzocht te worden wat hier de reden van is. Mocht er geen gegronde reden bestaan voor weigering dan kan er volstaan worden met een verhuiskostenvergoeding.

Goedkoopst compenserende oplossing

Wanneer bovenstaande uitgezocht is kom je tot een oplossingsrichting. De kostenvergelijking tussen het aanpassen van de te verlaten woning en het verhuizen naar een nieuwe woning speelt een rol bij het bepalen van de goedkoopst compenserende oplossing.

Bij het maken van een kostenvergelijking moeten wel alle kosten worden betrokken.

Oplossingsrichting

- a. Verhuiskostenvergoeding of;
- b. Woningaanpassing
- c. Losse woonunit

a) Verhuiskostenvergoeding:

In de beleidsregels Wmo, artikel 21 lid 12, staat het maatwerk van de verhuiskostenvergoeding. Het te verstrekken bedrag voor verhuiskostenvergoeding is afhankelijk van de omstandigheden genoemd in dit artikel.

b) Woningaanpassing:

Zie afwegingskader resultaat van de beleidsregels, procedurestappen vaststellen programma van eisen

1. college beoordeelt offerte
2. college geeft toestemming
3. eigenaar voert uit
4. college controleert

c). Gereedmelding :

Direct na de voltooiing van de werkzaamheden, doch uiterlijk binnen 12 maanden na het verlenen van toestemming voor het aanpassen van de woning, verklaart diegene aan wie de financiële tegemoetkoming wordt uitbetaald (de woningeigenaar) aan het college dat de bedoelde werkzaamheden zijn voltooid (de gereedmelding). Deze gereedmelding is tevens een verzoek om vaststelling en uitbetaling van de financiële tegemoetkoming. De gereedmelding gaat vergezeld van een verklaring dat bij het treffen van de voorziening is voldaan aan de voorwaarden waaronder het persoonsgebonden budget of de financiële tegemoetkoming is verleend.

Kosten van woningaanpassingen:

Wat valt er wel en wat valt er niet onder. Denk aan aanneemsom, leges, technisch onderzoek etc.

Opvragen offertes bouwkundige aanpassingen.

- a. < € 2.500,= 1 offerte
- b. € 2.500,= tot € 10.000,= 2 offertes
- c. Meer dan € 10.000,= 3 offertes

Eigen bijdrage en eigen aandeel

Denk erom dat de eigen bijdrage voor de onderhoudsplichtige ouders als het om kinderen gaat!

Terugbetaling bij verkoop (Anti-speculatiebeding artikel 25 lid 1 beleidsregels Wmo)

Een woningeigenaar moet melden wanneer hij zijn woning verkoopt. Het gaat dan om de verkoop van een aangepaste woning binnen 10 jaar nadat deze is aangepast.

Afschrijvingstermijn (artikel 25 lid 2 beleidsregels Wmo)

Vergeet bij woningaanpassingen de afschrijvingstermijnen van een douche en keuken (18 jaar) niet

Controle offertes

Na fiat (budgethouder, toetser) overgaan tot betaling. Afspraak is dat woningaanpassing boven de € 20.000,- aan het college worden voorgelegd.

Inlenen bouwkundige

Voor de beoordeling van de offertes kan gebruik gemaakt worden van een bouwkundige.

Voorlopige toekenning en definitieve toekenning (gereedmelding)

Binnen 12 maanden na voltooiing van de werkzaamheden, verklaart diegene aan wie de financiële tegemoetkoming wordt uitbetaald aan het college dat de bedoelde werkzaamheden zijn voltooid. Er volgt dan een controle door middel van een huisbezoek plaats al dan niet samen met een bouwkundig adviseur.

c) Losse woonunit:

Als voor het bereiken van het resultaat noodzakelijk is dat er een aanbouw geplaatst wordt, besluit het college vanwege financieel-economische argumenten alleen tot een aanbouw als tevoren vast staat dat de aanbouw hergebruikt kan worden, zoals bij huurwoningen van woningcorporaties. Bij eigen woningen zal de kans op hergebruik miniem zijn. Daarom kiest het college bij eigen woningen als het

maar enigszins kan voor het plaatsen van een herbruikbare losse woonunit en heeft aandacht voor de RO-vergunning.

BIJLAGE 2 Overdracht Jeugdzorg 18- naar 18+

Valt begeleiding/zorg voor een cliënt ouder dan 18 jaar alleen onder de Wmo 2015 of kan het ook onder de Jeugdwet vallen?

In principe kan een jongere die ouder is dan 18 jaar geen aanspraak maken op een voorziening voor jeugdhulp op grond van de Jeugdwet. In de meeste gevallen zal op dat moment namelijk een voorziening vanuit een andere wet (bijvoorbeeld Wmo, AWBZ of Zvw) kunnen worden ingezet.

In enkele gevallen kan het echter zijn dat specifieke jeugdhulp vanuit de Jeugdwet doorloopt tot 23 jaar, omdat er geen andere wet is die de hulp na het 18e jaar biedt. Daarvan is sprake bij jeugdhulp die voor 1 januari 2015 onder de wet op de Jeugdzorg viel. Denk hierbij aan het verblijf van een jeugdige in een pleeggezin. Ook het verblijf in een begeleid kamertrainingstraject is jeugdhulp die voor 1 januari 2015 op grond van de Wet op de Jeugdzorg werd geboden en dus na het bereiken van het 18e jaar zou kunnen doorlopen op grond van de Jeugdwet. Dan zal er echter wel ook sprake moeten zijn van één van de volgende 3 situaties:

1. De jeugdige ontving voordat hij 18 jaar werd al jeugdhulp en voortzetting van deze hulp is noodzakelijk.
2. Voor de jeugdige is voordat hij 18 jaar werd bepaald dat jeugdhulp noodzakelijk is.
3. Na beëindiging van jeugdhulp die was aangevangen voor het bereiken van de 18-jarige leeftijd, wordt binnen een termijn van een half jaar vastgesteld dat hervatting van de jeugdhulp noodzakelijk is.

Als één van bovenstaande situaties zich voordoet, dan kan de jeugdige dus ook nadat hij 18 jaar is geworden aanspraak maken op jeugdhulp op grond van de Jeugdwet.

Overdracht Jeugd 18- naar 18+

1. Als een cliënt met een maatwerkvoorziening, 18 jaar wordt, vindt er in principe overdracht plaats van Jeugd naar de Wmo.
2. Uitzonderingen op deze overdracht zijn cliënten van wie de hulp eindig is, dat wil zeggen dat de hulp niet langer dan ongeveer een half jaar doorloopt, of voor wie er inhoudelijke argumenten zijn om de hulp bij dezelfde zorgverlener te houden, ervan uitgaande dat deze zorgverlener gecontracteerd is voor jeugdhulp en niet voor de Wmo.
3. Binnen de Centrale Toegang vindt er op de leeftijd van 18 jaar altijd een warme overdracht plaats (van Jeugd naar Wmo):
 - Er wordt contact opgenomen met de Wmo-consulent en;
 - er worden afspraken in TOP gemaakt en via de mail vastgelegd.

BIJLAGE 3 Financiële bepalingen

Artikel 1. Drempelbedrag

Een voorziening die minder dan € 250,- kost, komt niet voor vergoeding vanuit de Wmo in aanmerking.

Artikel 2. Persoonsgebonden Budget (PGB) Wmo

1. De hoogte van een pgb:

- a. wwordt, als het gaat om begeleiding, respijtzorg of thuishulp in combinatie met begeleiding en/of respijtzorg, bepaald aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan waaraan hij het pgb gaat besteden en door wie het wordt uitgevoerd;
- b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en
- c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst compenserende voorziening in natura.
- d. Beschermd wonen wordt bepaald op basis van een naar aard en omvang oplopend percentage tot maximaal 81% van de in de tabel 1 van dit besluit gehanteerde kostprijzen van de maatwerkvoorzieningen beschermd wonen in natura.

Hulp bij het huishouden, begeleiding, dagbesteding en respijtzorg: zorg in natura

Product	Tarief 2020	Eenheid
Hulp bij het huishouden	28,80	Per uur
	0,48	Per minuut

IWmocode	CAK code	Product	Tarief '19	Tarief '20 (afgerond)	Eenheid	BTW plichting
02A00	403	Individuele begeleiding basis	48,00	49,20	Per uur	Nee
			0,80	0,82	Per minuut	
02A16	405	Individuele begeleiding plus/midden	73,20	75,00	Per uur	Nee
			1,22	1,25	Per minuut	
02A19	409	Individuele begeleiding zwaar	103,58	106,20	Per uur	Nee
			1,72	1,77	Per uur	a
07A00	411	Begeleiding groep licht	30,67	31,44	Per dagdeel	Nee
07A12	415	Begeleiding groep midden	39,58	40,58	Per dagdeel	Nee
07A16	419	Begeleiding groep zwaar	56,23	57,65	Per dagdeel	Nee
04A00	Nvt	Respijtzorg	175,13	179,54	Per etmaal	Nee
03A00	403	Persoonlijke verzorging	48,00	49,20	Per uur	Nee
			0,80	0,82	Per minuut	
08A03	Nvt	Vervoer dagbesteding niet-rolstoelgebonden	12,18	12,51	Per dag	Exclusief 6% BTW
08A04	Nvt	Vervoer dagbesteding rolstoelgebonden	21,92	22,51	Per dag	Exclusief 6% BTW
04A00	Nvt	Tijdelijke opvang	50,00	50,00	Per dag	Nee

PGB voor informele hulp

. € 15,46 per uur

. Bij model van Verklaring: symbolische tegemoetkoming vaststellen op maximaal € 141,- per maand.

Mijn taxi op maat

	DALTARIEF 2019	DALTARIEF 2020	DALTARIEF verschil	SPITSTARIEF 2019	SPITSTARIEF 2020	SPITSTARIEF verschil
1. 0 – 4 kilometer	€ 1,33	€ 1,36	€ 0,03	€ 2,22	€ 2,27	€ 0,05
2. 5 – 8 kilometer	€ 2,08	€ 2,13	€ 0,05	€ 3,47	€ 3,55	€ 0,05
3. 9 – 12 kilometer	€ 2,83	€ 2,89	€ 0,06	€ 4,72	€ 4,83	€ 0,11
4. 13-16 kilometer	€ 3,58	€ 3,66	€ 0,08	€ 5,96	€ 6,09	€ 0,13
5. 17 – 20 kilometer	€ 4,33	€ 4,43	€ 0,10	€ 7,21	€ 7,37	€ 0,16
6. 20 – 25 kilometer	€ 5,07	€ 5,18	€ 0,11	€ 8,46	€ 8,65	€ 0,19

Taxivergoeding individueel vervoer

De maximale bedragen voor een vervoersvoorziening zijn:

- b. taxikostenvergoeding: € 3.184,-- per jaar
 c. rolstoeltaxikostenvergoeding € 4.181,-- per jaar

Voor deze tegemoetkoming geldt geen eigen bijdrage.
 (index van 2% conform Mijn Taxi op Maat)

Gehandicaptenparkeerplaats

Bron: Legesverordening 2020 (hoofdstuk18 Verkeer en vervoer)

Verstrekking € 100,25

Vermissing of verlenging € 26,40

Was- en strijkservice

Volgens het huidige prijspeil (2020, inflatiecorrectie en salarisverhogingen cao Welzijn meegerekend) komt de prijs per klant per maand op € 63,20 in 2020. Met een maximum van 5 klanten; bij 5-10 klanten wordt de prijs per klant €60,70

Hiervan is € 30,- voor de klant en dus € 33,20/€ 30,70 voor de gemeente.

De km 's worden € 0,49 per km.

Uurtarief Chauffeur: € 17,50

Persoonsgebonden budget

		Eigen bijdrage	2019	2020	
A	Hulp bij het huishouden	Ja	20,60	20,60	Uur
B	Individuele begeleiding sociaal netwerk	Ja	19,27	15,46	Uur
C	Individuele begeleiding professioneel	Ja			Uur
	Licht (basis)				
	Midden (plus)		33,60	34,44	
	Zwaar		51,24	52,50	
			72,51	74,32	
D	Begeleiding groep				Dagdeel
	Licht				
	Midden		21,47	22,01	
	Zwaar		27,71	28,41	
			39,36	40,36	
E	Respijtzorg	n.v.t.	175,13	125,68	Etmaal
F	Vervoer dagbesteding	n.v.t.	12,18	12,51	Dag/ stuks
G	Vervoer dagbesteding rolstoel	n.v.t.	21,92	22,51	Dag/ stuks
H	Beschermde wonen	Ja		Zie bijlage	
I	Intensieve ambulante begeleiding	Ja		(70% zin tarief)	
J	Tijdelijke opvang	n.v.t.	50,00	50,00	Etmaal

NB: tarief hulp bij het huishouden geldt regel voor dat het gaat om 70% van natura-tarief. Echter, dan wordt het PGB-tarief 2020 lager dan het tarief 2019 en dat is niet gewenst. Daarom is het tarief 2020 gehandhaafd.

Artikel 4. Terugbetaling meerwaarde woning

Indien iemand binnen 10 jaar nadat zijn woning is aangepast, verhuist, dient een evenredig deel terug te worden betaald aan het college. Het college beoordeelt of er in betreffende situatie tot terugvordering wordt overgegaan. Door de verkoper dient hiervan melding te worden gemaakt bij het college binnen 6 weken na de verkoop. Het college beslist op basis van taxatierapporten of er wordt teruggevorderd en welk bedrag. Afspraken worden gemaakt over de terugbetaling.

Artikel 5. Eigen risico

Bij schade aan een in bruikleen verstrekt hulpmiddel wordt een eigen risico gehanteerd van €150,-- per cliënt (ongeacht de schade).

Omvang van de eigen bijdrage

Artikel 15 van de Wmo kent de mogelijkheid voor het innen van een eigen bijdrage. Landelijk is hiervoor het abonnementstarief ingevoerd. De eigen bijdrage is dan (maximaal) € 19,-- per maand. Vaststelling en inning vindt plaats door het CAK.

Geen eigen bijdrage wordt gevraagd indien

1. een voorziening bestemd is voor een belanghebbende jonger dan 18. Als de bijdrage voor het maatwerk of de PGB ten behoeve van een woning voor een minderjarige klant is verschuldigd, is de bijdrage verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders of degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een klant.
2. het een algemene voorziening betreft (CAK)
3. er sprake is van een collectieve voorziening
4. het een woningaanpassing in algemene ruimten betreft
5. het een verhuiskostenvergoeding betreft
6. het om saneringskosten gaat

7. het gaat om aanpassingen aan woonvoorzieningen en scootmobiels, driewiel fietsen etc.
8. het gaat om rolstoelen
9. het gaat om respijtzorg
10. het gaat om vervoer naar dagbesteding (rolstoel)
11. de maximale eigen bijdrage al betaald is
12. situaties zoals omschreven in artikel 4.1, lid 7 en 8 van het landelijk Besluit
13. binnen twee jaar geen (voorlopige) beschikking is verzonden

De maximale eigen bijdrage mag niet meer zijn dan de kostprijs van de voorziening. Met de kostprijs wordt bedoeld wat de voorziening de gemeente gemiddeld per vier weken (zorgperiode) kost. De gemeente mag nooit meer eigen bijdrage vragen dan wat de voorziening de gemeente gemiddeld per vier weken kost.